

Z

ALEXANDRINOK

Van még Kiskakukk vagy nincs ezen töprengék néha
hol a Pozsonyi utca esetleg átnevezték
engem Simornak hívnak nevem András vagy Ármin
sok butaságra gondol vénülőben az ember
az újságban lapozgat utálja amit olvas
főlkel aztán lefekszik egy hét semmivel eltelt
mi hát ma a teendő próbáljunk élni élni
bárányfelhőket nézni madár röptét csodálni
csöpögtessünk a versbe valami optimizmust
a legutolsó sorból kicsorran egy vidám rím
ezt már nem is én írom ezt ő írja Ladányim

500 forint

Simor András
HIÁNYRÍMEK

versek és műfordítások

SIMOR ANDRÁS

Hiányrímek

VERSEK ÉS MŰFORDÍTÁSOK

BUDAPEST

**Sorozatszerkesztő:
SIMOR ANDRÁS**

© Simor András 2017

ALEXANDRINOK

Van még Kiskakukk vagy nincs ezen töprengék néha
hol a Pozsonyi utca esetleg átnevezték
engem Simornak hívnak nevem András vagy Ármin
sok butaságra gondol vénülőben az ember
az újságban lapozgat utálja amit olvas
fölkel aztán lefekszik egy hét semmivel eltelt
mi hát ma a teendő próbáljunk élni élni
báránnyelheket nézni madár röptét csodálni
csöpögtessünk a versbe valami optimizmust
a legutolsó sorból kicsorran egy vidám rím
ezt már nem is én írom ezt ő írja Ladányim

Letölthető:

[\[PDF formátumban \]](#) [\[EPUB formátumban \]](#)

VERSEK

Rímek

Készítgetem eleségem,
fészbukol a feleségem.

* * *

Nincs dáridó, eszem-iszom.
Kávé helyett tejet iszom.

* * *

Miközben mindent benő a lián,
uff, uff, kiált a néma indián.

* * *

Fáradt éjszakák. Nincsenek szavak.
Katalin, Tabák, ők hiányzanak.

* * *

Álom, álom,
Tabák hol van,
nem találom!

Fenn a Holdban,
vagy a Marson,
Tabák hol van?

Kürtszó harsan,
Tabák hol van,
milyen marsban?

Varázsszóban
keresgélem,
Tabák hol van?

Megvan! Mégsem!
Nem vagyunk már,
Tabák, én sem!

* * *

Mit csinálnak a csecsenek,
Kádár Béla miről fecseg?

Érettségi, furcsa káté.
„Andris, nézz rám!” – így Berdáné.

Megbolondul, bong az ország,
apád haragszik, pofon vág.

Aztán novellák és versek,
Sargasso tenger, kereslek,

vagy Évával beszélsz inkább,
veletek üldögél Szindbád,

jólesik a kövidinka,
iszogatja Katalinka.

Útra kelek, odamennék,
ne légy emlék, ne légy emlék!

* * *

Baranyi kérdezi:
„Hova lett Tobakom?”
Válaszom régi rím,
vakarom kobakom.

* * *

Tabák mondja: „Sok a dolgom.
Holnap nem is leszek otthon.”

(Éva közbeszól)

„Én is mennék, ki tudja?
Uncsi a Kozma utca.”

* * *

Fekete betűs ünnepen
a versedre emlékezem.

(írtam 2016. XI. 7-én)

Szofi Anna *

Monoron volt, mielőtt
Pesten a világra jött.

Izeg-mozog, kicsi nő,
sejti, milyen csini ő.

Rugdalódzva mondja most:
„Megérkezem hamarost.”

* * *

Zita, Peti
ivadéka.
Úgy nevezik:
„kicsi béka.”

** Két nappal születése előtt írtam.*

Mire vágyom

Mire vágyom mire vágyom
elheverni vetett ágyon

bablevesbe hurkát tenni
tizenhat gombócot enni
és amikor végsőt hörgök
rémüljön meg minden ördög

Elcsent rigmusok

Félálom

Taní-tani. De kit? – kérdem.
Iskolába kéne menni.
Órarendem keresgélem.
Engem ma nem ébreszt senki?

Parafrázis

Hetvennyolc éves lettem én,
soványodik a költemény,
keszeg
leszek.

De még vagyok, vagyok konok,
Attilától rímet lopok,
az ám,
Hazám!

J. A.

„Ön, amíg szóból értek én,
nem lesz tanár e féltekén” –
hörög
s röhög.

Egy 2016. március 15-i beszédre

Bűneid nem felejttem.
Nincs hatalmad felettem!

Nekrológ

2016. április 1.

Keresem
Keresem.

* * *

A nyár szeles.
Ne légy szeles,
bár a munkádon
más keres,
dolgozni azért
érdemes.
Attilát
idézi Keres:
„Ne légy szeles.”

Három nap múlva

Mennyi útvesztő, kátyúra kátyú,
botlik az ember, bárhova lép.
„Április 4-ről szóljon az ének,
felszabadulva zengje a nép.”

Alexandrinok

Van még Kiskakukk vagy nincs ezen töprengék néha
hol a Pozsonyi utca esetleg átnevezték
engem Simornak hívnak nevem András vagy Ármin
sok butaságra gondol vénülőben az ember
az újságban lapozgat utálja amit olvas
fölkel aztán lefekszik egy hét semmivel eltelt
mi hát ma a teendő próbáljunk élni élni
báránnyfelhőket nézni madár röptét csodálni
csöpögtessünk a versbe valami optimizmust
a legutolsó sorból kicsorran egy vidám rím
ezt már nem is én írom ezt ő írja Ladányim

Dalocska

Csemő, Csemő,
vén csecsemő,
Éva ríme,
nőрім, him-e,
tudom, tudtam,
útban, útban

vagy sokaknak,
kik sokallnak,
írom, írom
rút papíron,
Mihály, Miskám,
ma a listán
neved nincsen,
tűri Isten,
hallgat ő is,
Csemő őriz.

Fayaddal, 1962-ben

Attiláról beszélgetünk,
miközben brokkolit eszünk.
Mintha ő is itt volna most,
vagy hozzá megyünk hamarost?

* * *

József kellene, az ács.
Tudom, kiktől félek.
Se sarló, se kalapács.
Luftballonban élek.

Róluk, rólam

Vagyok? Voltam?
Barát hol van?

Rímet rímre,
Györe Imre?

Mennyi árok,
mire várok?

Tükörbe nézve

Orr vagy dudor,
netán agyar?
Látni rögtön,
ez nem magyar!

Orrféle ez,

avagy szemölcs?
Ódát róla
ne költs, ne költs!

Taknyok hová
szivárognak,
jó lennék én
Cyranónak?

Április

Nyárra készül már a világ,
kinyílnak a magnóliák.
Holnap nem lesz búsulni ok,
darázs dönög, veréb csipog.

Hungary

Városliget, fatönkliget,
hány illemhely épül, kinek?
Cella-ország, benne küblik.
Aki szegény, kiseprűzik!

Portré

Mozognak a fák. Fúj a szél.
Rezdül az ablak. Fázok.
Vénember keveset beszél.
Magammal kezet rázok.

Emlékeztető

Tíz éve írtam, igazzá lesz?
Belém hasít a rémület.
„Horthy lova nyihog a ködből,
s mögötte Szálasi üget.”

Szieszta 1

Alszunk, a macskák meg én.
Én a fotelban ülök.
A konvektor tetején
békésen hevernek ők.

Bunda

A lelátón a nép felzúg.
Bunda góllal győz a Felcsút.

* * *

Felhördül, kit hasa csikar:
„Ő kellene, Sándor Csikar!”

Locsolóvers

Zenét hallgatok, én, a botfűlű.
Nem parancsol se Viktor, se Übü.
Vízhányó hétfő, kéne egy vödör.
Kié a hazám, ha pöcegödör?

Kölcsönsorok

Hajnali öt, nem alhatom,
lélegzetedet hallgatom,
az éjjel lassan eltelik,
de kit ölelek reggelig?

Kiáltás, 2016-ban

Lorca, Lorca, Federico,
érted rínak a cigányok
Spanyolhonban, Magyarhonban.
Teutánad én kiáltok.
Lorca, Lorca, Federico,
csendőrök jönnek, zshiványok,
kergetik a szegény népet,
leszakítják a virágot,
dércsillagok az ég alján,
tengerre szálló sirályok,

de a földön, ott is, itt is
új urak és új királyok.

Lorca, Lorca, Federico,
érted rínak a cigányok.
Kettőezer tizenhatban
teutánad én kiáltok.
Akik a fákat kivágják,
elpusztítják a világot,
kioltanak Napot, Holdat,
hitványabbakat ki látott,
Lorca, Lorca, Federico,
kiáltásoddal kiáltok.

Gyöngyöspata

Cigányt üldöz buzgó zsaru,
Gyöngyöspata, szégyenfalu,
káromkodó magyar komák,
rettegnek tőlük a romák.

Kesergő

Rút a tavasz, esik, esik,
kedvem nekikeseredik,
de a fákon kinő a rügy,
nem ellenőrzi a belügy.

Nosztalgia

Császár, Császár,
odajártam.
Már nem úszom,
fáj a lábam.

Estorili üzenet

Elárulom titkolt álmom:
Horthy után Viktort várom.

Hajléktalan ének

„Éljen május elseje!”
Hideg ma az ünnep.
Padom tetvekkel tele.
Kinek hegedülnek?

* * *

Stadion épül, nem egy,
kiknek épül, egyre megy.
Meg is ette a fene,
futballcsapat kellene!

Évának 1

Szurdék, netán szurdok?
Ne légy nagyon undok.

Madárfütty

Mennyi madár énekel,
velük versenyre ki kel?
Csirip, csirip, csip csirip,
őrájuk ne légy irigy.

Délután

Virágzanak a *nevüknemtudom* fák.
Repülőgép hasítja az eget.
Tegnapommal meddig játszom bújócskát?
Macskára vadásznak az egerek.

Zsoltár

Uram, Hozzád kiáltottam
e Földön, szűk sikátorban.
Ide száműzött az Angyal,
csak éjszaka, sose hajnal.

Könnyeim is szivárognak,

kicsi hangya, rám tipornak.

Reumatológia

Nézem a gerincem:
meszesedik itt-ott.
Nézem csigolyáim,
búslakodni nincs ok.

Lemászom az ágyról,
segítőt se hívok.
Hetvennyolc esztendő.
Azt mondják: „nem is sok.”

Záradék

Mire gondol az ember, mikor a halál eljön?
Két gyereket is szültél. Éldegéltünk egy felhőn.

Végszó

Zöld a remény, zöld a moha.
Egy szót hallok: soha, soha.

Tennivaló

Macskaalom, macskaalom,
tisztogatom, tisztogatom,
ez most az én feladatom.

Maugli

Két macska vigyáz énrám,
hogyan tudjak jól aludni.
Matracom mellett, némán,
így lettem én Maugli.

* * *

Ká, Bagira, hol vagytok?
Ti is magamra hagytok?

Üzenet 1

Mindenkivel tudatom,
rendben van a tudatom.

Május

Kiülök az erkélyre,
jó ilyenkor napozni.
A lábamon papucs van
és egy fekete zokni.

De álnok felhők jönnek,
a Nap mögöttük csillan.
Hol napozzak? Segítség!
Leginkább álmaimban.

* * *

Kinyíltak a virágok,
de te rájuk se nézel.
„Hogyan aludtál éjjel?”
Feleletedre várok.

Sandrának

Felső Fej
negyvenhét éves
Alsó Fej
hetvennyolc

Mikor
jövendőmbe nézek
azt mondom
nekem nyolc

Magnólia

Csupasz a bokor, szirmait,
ahány volt, lefújta a szél.
Lesz szebb májusom? Nem tudom.
Éva a halálról beszél.

Önélküle élni, de hogy?
Honnét fenyeget új veszély?
Csupasz a bokor, szirmait,
ahány volt, lefújta a szél.

Egyedül

A rímeim ébrednek,
noha egyre félszegebbek.
Kuksolnak kertben, bokorban,
azt kérdezik: Éva hol van?

Tévelygés

Kutya ugat, kutya ugat.
Keresem a hazautat.

Szieszta 2

Veled beszélgetek,
mióta nem vagy itthon.
Jólesik a meleg,
nincsen másféle titkom.

Irigység 1

Milyen magasra nőtt!
Irigylem a fenyőt.

Magamról

Barlangba bú a medve
vackára gémberegve,
morogni sincs már kedve.

* * *

Fotelban, fűtőtesten macska ül.
ők nem érzik magukat egyedül.

Ugyanarról 1

Hova? Hova? Sehova!
Üget a semmi lova.

Évát vinné? Rusnya ló!
Kin segít a puszta szó?

Mert ha ő nincs énvelem,
üres teknő életem.

Eszem, mégis elfogyok,
itt hagynak a verssorok.

Üget a semmi lova.
Hova? Hova? Sehova!

* * *

Szellő dönt el, nem szélroham.
Éva nélkül élni hogyan?

* * *

Reggel van. Szép a kék ég.
Évának meddig szép még?

* * *

KRAS, KRAS, holló károg,
irgalmatlan ágon.
Peti arcát nézem,
Éva arcát látom.

* * *

Nincs május, csak ősz, hideg szél.
Ilyet, Éva, hogy tehetél?
Nem lesz holdtölte, se húsvét.
Rettentő nap: június hét.

2016. május 30.

Mit ér a Nap, a meleg,
május kivel incseleg?
Törni-zúzni kellene,
mert megette a fene!

* * *

„Szóljatok apátoknak, legyen itt
ennél a bulinál.” Ezt
mondtad még. Azóta verseid
olvasom. Micsoda vátesz!

2016. május 31.

„Bocsáss meg. Haldoklom. Ne haragudj.”
Hallom tovább, mint tegnap, ugyanúgy.

* * *

Többé nem vagy velem.
Órád én viselem.

Levél

Virágaidat öntözöm.
Levágom körmeim.
De életemhez nincs közöm.
Terád gondol a rím.

Nyelvtanári fohász

Étvágyam még remek,
hol eszem, hol eszek.
Ikes vagy iktelen,
segíts ki, istenem!

Ajándék

Neked küldöm odaátra,

egy versféle, tetszik, hátha?

Vagy ne verset, prózát inkább,
csetlő-botló irka-firkát?

Azt se, hát mit, akkor bármit,
ideát éjszaka ásít,

árnyak jönnek, vaksötét lesz,
a földgolyó sebzett, véres.

Utolsó este

Kháron ladikja útra kész.
A tegnap végleg múltba vész.
Ezentúl ez lesz: nem vagy itt.
A taxi akkor hazavitt.

2016. június 7.

Ülök. A szék roppan.
Születésnap volt-van.

2016. június 8.

Mit ennél, kemény tojást?
Barnus orra folyik.
Férfi egyedül mit ér?
De tovább él olyik.

* * *

Közeleg vége az útnak.
Rímek még eszembe jutnak.

Félálom

Senki se gondoskodik rólam.
Kisgyerek lettem. Anyu hol van?

Négy rím 1

Elképzelem végső ládám,
Éva nélkül lézeng Ádám.
Jahve, te dög, jobb a Sátán,
ő cipeljen engem hátán.

Egy hét múlva

Mikor a Nap felkel,
hazugság a reggel.

Azt kérdezik: „Hogy vagy?”
Rossznál is van rosszabb.

Üres az ágy, így lesz,
nincs gyűlik a Nincshez.

Kinek kell a részvét?
Ágyam mellett fénykép.

Neked mondom hétszer,
van pongyola, ékszer,

ezt is meg kell szokni,
a lábamon zokni,

fogorvoshoz járok,
szemem alatt árok.

Esteli imádság

Concor, Neo-Ferro,
Panangin, Duodárt,
szép a ritmusotok.
Mi atyánk, jó Jahve,
ima ez, ima ez,
esteli imádság.
Mit morgok, simorgok,
ima ez, ima ez,
űzzétek el a kárt,
Concor, Neo-Ferro,
Panangin, Duodárt.

Aggodalom

Utánad készül Negri?
Ki fogja eltemetni?

Kabó üzeni

Bármit teszek, hiányzol.
Aki macska, miákol.

Átok

Még kiáltok.
Meddig? Holtig.
Fidesz, Jobbik,
átok rátok!
Hazug kormány
hazán rossz seb,
kettős rosseb,
Vona, Orbán.
Átok rátok!
Siess, ördög!
Már üvöltök.
Fidesz, Jobbik,
meddig, holtig?

Szombat

Borongó nyár,
borongó nyár,
Éva hol jár,
Éva hol jár,
keresgélem
felhőn, szélben,
tegyek bármit,
mit se számít,
Éva hol jár,
Éva hol jár,
borongó nyár,
borongó nyár.

* * *

Mit motyognak a bolondok?

Ági helyett Évát mondok.

Magán- magányének

Elefántom, elefántom,
ormányodat sose bántom,
alma helyett mást nem nyújtok,
nem vakkantok, mint egy bulldog,
ki örvendezik akármin,
csudálkozik bennem Ármin,
milyen lettem, csak ücsörgök,
aztán elvisz majd egy ördög.

Négysoros Kakofóniában

A szív minek örül?
Hangzavar vesz körül.
S önmagából kivág
e kakofón világ.

Zivatar

Leszakad az égbolt.
Ilyen zápor rég volt.
Fenyőfának tetszik.
„Ess, ess – mondom – estig.”

2016. június 14.

Két hete búcsúzott el tőlem.
Aki itt fekszik, az nem ő, nem.

Évának 2

Mire várok, mire várok?
Varjú a vers, károg, károg.

Vissza az időben, vissza,
segíts rajtam, Bornemissza,

végvári hős, drága Gergely,
átkozott volt az a reggel.

Nincs vége annak a napnak,
fénye se csorran a Napnak.

Fénytelen fény, szemem issza,
vissza az időben, vissza!

Évátlanul

Üldögélek Petivel,
a Mamát nem mondom el.

Ketten vagyunk egyedül,
ami van, ránk nehezül.

Zörren egy régi kilincs,
Évátlanul semmi sincs.

Ki szól hozzánk, csak a csönd,
idelent és odafönt.

Nap se süt, Hold se ragyog.
Vagyok még, vagy nem vagyok?

Forgatok hazug lemezt,
napozom, míg írom ezt.

Fogjunk ki a rossz időn,
Ági jön, vagy Peti jön?

Eszünk, koccan a fogunk,
unokázni is fogunk.

Aki él, élni tanul.
De élni, Évátlanul?

* * *

Jön a busz, vagy nem jön,
utaznék egy felhőn,
mikor kell, leszállnék,
velem vár egy árnyék.

Kétsoros József Attilával

Mi hiányzik énnekem?
Boldogítóbb énekem.

Kabónak

Kabó Évát keresi,
hová bújt el, azt lesi.

Miákoljad meg nekem,
én hiába keresem.

Lányok a Palatinus strandon

Két lány birkózik, nem is a szemem
leskődik rájuk éber-mereven.
Vénember mire emlékszik, mire?
A szebbiket a rút teperi le.

* * *

Onánia, onánia,
nem öregkori mánia.
Eltűnt, mint fekete korom,
kamaszkorom, kamaszkorom.

Rem- és rémálom

Vajon én vagyok-e én?
Remben rémet lát e vén,
forgolódik fekhelyén.

Üzenet 2

Kinek, kinek? Senkinek?
A nyári nap is hideg.

Fecseg, ki sokat beszél.
Szavam elviszi a szél.

Kinek, kinek? Senkinek?
A nyári nap is hideg.

Ragad a csönd, mint a méz.
Hallgatni nehéz, nehéz.

Válaszolj, ne légy rideg.
Kinek, kinek? Senkinek?

* * *

Miákol-e a lélek?
Macskáimmal beszélek.

Jó a konvektor mellett,
ahol ők elhevernek.

Kabó, Negri miákol.
Nekik, nekem hiányzol.

Odáig hány év, hány még?
Eszem, de inkább háynék.

Utálom, ki vigasztal.
Ez a vers se vigaszdal.

Ellensorok

Veled nézem, süt a Nap.
Ágon mókuskád szalad.

Elővers

Simor András, Dobos Éva.
A síron fordítva lesz.
Az teszi jól (ez nem tréfa),
ki egy tollat odatesz.

Addig mi készül? Ki tudja?
A lélek hazatalál?
Benőtt sírkő, Kozma utca.
Végül a rímszó: halál.

Kuba

Trópusi Nap, szédület!
Odamenni, nélkülöd?

* * *

Trópusi Nap, de kit hí?
Iré para allá sin ti?

Postás

„Hogy vannak?” Ezentúl:
„Hogy van?” Hát hogy volnék!
Esik, eső sem hull,
becsap a bolond ég.

Pénzt számolok. Élek.
Ebédet is főzök.
Mintha belepnének
a konyhai gőzök.

De miért, mi végre,
körülvesz a Semmi.
Fölnézek az égre,
ennyi e vers, ennyi.

Újra mondom

Magból mi nő ki holnap,
lesz új teste a csontnak?
Egyik ág bevetetlen.
Hová vetnek be engem?

* * *

Él az ember, boldogul.
Vagy kutyává bulldogul?
Juhok lakhelye, akol,
laksz itten avagy lakol?

* * *

Még egyszer, újra mondom,
nem otthon ez az otthon.
Mintha már nem is lenne,
mióta ő nincs benne.

Blas de Oterót olvasva

Magyarhon,
hangodat
nem hallom.

Kölcsey,
Petőfi,
a Himnusz?

Ma merre
indulsz??

J. A.
Radnóti,
fogtok-e
hozzánk
szólni?

Hangodat
nem hallom,
Magyarhon.

Kérdés 1

Ülni, ülni
kibetűzni
felhők versét
hol a nemrég
hol a tegnap
meghalt meghalt
volt nincs
holt kincs
látom látom
ő a párom
ki segítsen
Sátán Isten

Négy rím 2

„Az enyém, a tied mennyi lármát szüle,
miolta a mienk nevezet elüle:”
Fura, fura világ, se szeme, se füle.
Lakói azt várják, őnekik kerül-e.

Sirató

Meddig és hányszor, ki tudja?
Visszahoz hajnali álom,
mikor magamnak hiányzom.
Üres a Kupeczky utca.
A sírt gyomnövény befutja,
gonosz vízen úszik Kháron.
Ki evez, milyen halálon?
Virágot megfojt a dudva.
Hányszor, hányszor mondom újra,
caplatva havon és sáron,
hangtalanul is kiáltom,
meddig és hányszor, ki tudja?

* * *

Fú a szél
Ki beszél?
Senki se

Ide ring
Rozmaring
Estike

Szól-e még
Ma az ég
Hallgatok

Rózsaszál
Hova száll
Hol vagyok?

Aki él
Útra kél
Lébecol

Odalent
Csak a csend
Ő sehol

Pókvers

Mit szőnek a pókok?
Cérnaszálon lógok.
Eltűnni van jó ok.

Egyebet nem mondok.

Fogászat

Kemény a fogzománc,
csiszolja Marica,
ki nem mai cica,
bár ezt nem jelzi ránc.

Mikor azt mondja: „á!”,
szám tátom. Odaki
egyik fog. „Köpje ki!”
Bú a gyökér, hová?

„Tartsa csukva, igen?
Vérzékeny ínye van.”
Kezemben a fogam,
pénztárcámban viszem.

Évátlanul 2

Nadrág, miegymás elszakad,
nem vagy itt, nem vagy itt.
Keresgélem a kanalat,
rosszul nyalok fagyit.

Ki él, ostobán éldegél,
nézi a kék eget.
Odaátról nem jön levél,
mindegy, mit nézeget.

Vásárol, akad dolga sok,
dobozban vesz fagyit.
Hiába jönnek holnapok,
nem vagy itt, nem vagy itt.

Esti rímek

Háromnegyed hét. Napozom.
Lassan múlik a nappalom.

Altatóval az éjszakák.
Aludni tovább, még tovább.

Alunni, Éva írta így.
Belzebub, otthonodba vígy.

Mit ér a menny, mit ér a menny?
Ahol Éva van, odamenj.

Kháronhoz

Sokan vannak odaát.
Ideát alig, alig.
Mikor indul a ladik?
Pislogó szem hova lát?

2016. július

Szigliget, Szigliget,
nélküled jéghideg.
Károg a vén Madár, *
hol a nyár, hol a nyár?

Meddig élsz még, sokáig?
Tabák, Éva hiányzik.

** Eredeti nevem Strausz András Ármin volt,
osztálytársaim Struccnak, Madárnak csúfoltak.*

Utánérző

Hetven hány éves lettem én?
Unatkozik a költemény
velem,
velem.

El nem szelelt, de messze ment,
talán ezért e furcsa csend.
a szél
beszél.

Mit mond, nyári, nem tavaszi,
rímeit alig hallani,
neszez,
s legyen.

Milyen poéta az ilyen,

túl akkurátus, azt hiszem,
igaz
vigasz,

hogy alig figyel rám hazám,
nem köt szorosan, csak lazán,
ragyog,
gagyog?

Attilától rímet lopok,
ismerős ritmust kopogok,
sivár
e nyár.

Pontot ki tesz ki, tán a csönd,
báránnyelvével odafönt
az ég:
elég!

Reménytelen reménykedő

*Aki dudás akar lenni.
pokolra kell annak menni,
ott kell annak megtanulni,
hogyan kell a dudát fujni.*

Hűvös a határ,
szeles ez a nyár.
Indulnék oda,
ahol Éva vár.

Lesznek rút fagyok,
amíg itt vagyok.
Fekete az ég,
csillag se ragyog.

Az én csillagom
messzire vagyon.
Nem vonzza ide
se vers, se vagyon.

Eben vett guba?
Kína vagy Kuba,
miféle remény,
szól még a duda?

De dudálni kell,
az győz, aki mer.
Ha már ez a sors,

cserélni kivel?

Éva sincsen itt.
Új vágy nem hevít.
Mire vár, aki
mindent elveszít?

Bélparancs

Azt mondják a beleim:
„Ne igyál többé tejet!”
Tejet, kávé nem lehet,
jól nézünk ki feleim.

Fosztóképzőkkel

talán
telen
remény-
telen

telen
talán
vigasz-
talán

vagy így
vagy úgy
ne ha-
ragudj

talán
telen
segíts
nekem

Évának 3

Nézem az arcomat,
tükörképem hamis.
Vagy ha a test rohad,
ilyen lesz holtan is?

Emlékezni minek?

Mit látok, nem igaz.
Nem tied, nem tied!
Ki az, ki az, ki az?

Hazug a temetés,
beszéljen rabbi, pap.
Minden vigasz kevés,
kártyában bővli lap.

A rabbi hátralép.
Utad most hova visz?
Évának arca szép,
gyönyörű holtan is.

Medveének

Lassan múlik az idő,
míg hétfőből kedd kinő.
Vasárnap is lesz, piros,
hirdeti a papiros.

Bíztatnak is: „Félre bú!”
A medve vackára bú.
Bekopogsz az ablakon.
De hol van az ablakom?

Dünnyögő

Unszolnak
élj tovább
mozdul a
kéz a láb
gyerekek
unokák
unszolnak
élj tovább
társ van-e
csak a lép
ki idébb
ki odább
menni még
hova hát
ha Éva
odaát
lehajlik
egy faág

miféle
butaság

Éjszaka

Évit sose mondtam.
Éva hol van, hol van?
Keressem a Holdban?
Oda, oda, gyorsan!

* * *

Göncölszekér, Göncölszekér,
útjáról az ember letér,
és ha letér, hova tér le,
azt kérdezi: él-e, él-e?

* * *

Hideg van, nagyon hideg.
Feljön a Nap, de kinek?

Rút rím

Vénen az ember mindig
köhéccsel avagy fingik

Sóhaj

Álldogálsz a lomb alatt.
Hova lett a gombcsapat,
a megreszelt góllövő,
a lila bekk, hol van ő?
Ki tudja, a fityfene!
Gombfocizni kellene.

Kár fölébredni

Kinek a sírján nő pipacs?
Kemoterápiát ki vár?
Az álom ügyetlen ripacs,

szövege is sivár, sivár.

Bálna gyomrában élek én,
úszkálni jó, úszkálni jó.
Beszűrődik, miféle fény,
új dáridó, új dáridó?

Kár fölébredni túl hamar.
Hosszú nap jön, míg este lesz.
Karom a vers, sebet kapar.
Enyém, vagy Éva teste ez?

* * *

Szerda érkezik keddre,
idő halottat bomlaszt.
Mondják: „Az élet rendje.”
Én tiltakozom, lófaszt!

Kölcsönvers

Valaki végleg elhagyott.
Nézem a Holdat, a Napot.
Ne légy halott, ne légy halott!

A francba, nem felel a Hold.
A francba, nem felel a holt.
Nincs semmi Van, mi van: a Volt.

Nevét a Nap se mondja ki.
Nevét a Hold se mondja ki.
Végleg elhagyott valaki.

Jahvénél a lapát

Ásítás, ásatás,
ráng a Föld idege.
Mire vársz, mire vársz,
meleg jön, hideg-e?

Jégkorszak, sapiens,
homo, felix, melyik?
Mi lesz, mi lesz, mi lesz,
elpusztul mindegyik?

Milyen lyukba bukol,

hova leszel, hova?
Ki fing, finn vagy ugor,
lovass vagy a lóvá?

Nincs válasz, felelet,
ember, emberfia?
Hajdankori lelet,
József és Mária.

Se anyád, se apád,
afféle senki vagy.
Jahvénél a lapát,
lélegzeted kihagy.

Belzebub tette kész,
szorgalmas darabont.
Versed is odavész,
vége már, itt a pont.

Hiányszonett

Mióta csak fényképed látom,
senki se segít a hiányon,
úgy élek, mint aki igát von,
ökör nyakán feszül a járom.

Ökör nyakán feszül a járom,
úgy élek, mint aki igát von,
senki se segít a hiányon,
mióta csak fényképed látom.

Ujjukat rázzák a bolondok,
megint és megint Évát mondom,
ruháidat kerülgetem.

Üregébe bú a vakondok,
koszlott nyakú ingeket hordok,
telefonot várok szüntelen.

Notesz

Mennyi halott! Jelezni kell.
Hova csöng ki telefonom?
Bölcsebb, ha számát befogom.
Úgyse beszélek senkivel.

De ha felhívnak, felelek.
Beretva nem kell, jó, mi van.
A lélek hamar megrian,
adódnak riasztó jelek.

Mit ér a kései siker?
Nyarak, telek, fagyok, fagyok.
Mikor kérdezik: „Megvagyok.”
Kivel találkozom, kivel?

Noteszba írjam magamat,
egyik holt mellé, nevemet?
Magamra nézek, nevetek,
ilyen a tűnő pillanat.

Nyári zivatar

Dörög, dörög, jön a vihar,
csapkod sötét szárnyaival,
tengerből Poszeidón rivall,
az égboltból zeuszi dal.

Ilyen éneket kellene
mondani, ezt próbáld ki te.
Mire képes dalod, mire,
csak bög, mint paraszt tehene?

Gyönyörű égiháború,
szív mélyén csitul a ború,
sereg, egységes táború,
mindegy, milyen korú, korú.

A vén is lehet fiatal,
akkor övé a diadal.
Tűzből gesztenyét kikapar,
övé a nyári zivatar.

Álom Évával

„Vegyünk, vegyünk fagylaltot!”
Iszlak. Álmodlak. Eszlek.

Évának 4

Ha ruháid se lesznek itt
s cipődbe se botlom bele
akasztott érezheti így
magát mikor kilóg bele

Bocsánat Villon most lopok
ki költő szarka is lop is
kopott rímekkel kopogok
ilyen a poézis komisz

De mit tegyek de mit tegyek
órákig szóttanul ülök
körül röpködnek a legyek
benéz egy csintalan tücsök

Már hány hete Ági Peti
emlékeznek az unokák
De ki magát nem szereti
magátlanul lézeng tovább

Mi fenét írjak ide még
szívesebben lennék tapír
Csak vesztegeti idejét
ki zsinegen lóg s verset ír

A Nem balladája

Régi nevek,
ki volt, ki volt?
Rajtam nevet
a telihold.

Utcák, terek,
az Oktogon,
kamasz lesznek,
pingpongozom?

Játszik az agy,
mi jön elő,
kiféle vagy,
vén csecsemő?

Jönnek napok,
jönnek hetek,
nem új Napok,
csillagsereg.

A földgolyó
meddig kering?

Itt egy folyó,
benne hering.

Milyen halak
úsznak, hova?
Szikra kicsap,
lesz-e kova?

Ki válaszol,
ha senki sem?
Lesz-e akol?
Jaj, mennyi Nem!

A holló dögmadár

Sohasem, sohasem!
A holló dögmadár.
Idézzem: soha már!
Sohasem, sohasem!

Magamat keresem,
az internet zenél.
Ő az, ki velem él.
Magamat keresem.

Sohasem, sohasem!
Egy pár cipő emitt
vár netán valakit?
Sohasem, sohasem!

Magamat keresem.
Ki az, ki velem él?
Az internet zenél.
Magamat keresem.

Sohasem, sohasem!
Otthon két macska vár.
A holló dögmadár.
Sohasem, sohasem!

Légyvers

Mennyi por, dossziék!
Szív kiég, szív kiég.

Hova mégy, hova mégy,

buta légy, buta légy?

Csak oda, csak ide,
hol van egy versbibe?

Mire vár, rímre csak,
virágporra lecsap.

Verset zümmög, örül,
vidoran néz körül.

Másik rímhez repül,
így játszik egyedül.

Mi lesz?

Milyen lett a világ?
Macskát fog az egér.

Amit látsz, délibáb.
Eltűnik, mit se ér?

Gyarapszik a Fidesz.
sok hülye belelép.

Mi lesz, mi lesz, mi lesz?
Van mindenféle lép.

Hol Jahve, és mit ad?
Se fizetség, se bér.

Amit látsz, délibáb.
Macskát fog az egér?

Ima

Leesik egy üveg.
Hol van a szemüveg?

Ablakom szél veri.
Hová lett Gál Teri?

Hol a múlt, hol a múlt?
Hamar bealkonyult.

Tegnapi életem

hiányzik énnekem.

Valaki, valaki!
Bár lennék kétlaki!

Se boksoló, se ring.
Aki él, hol kering?

Ó, Uram, válaszolj,
¿dónde estoy, dónde estoy?

Elefántpanasz

Ormányt lógat aki vén
magát kérdezi bután
„Kihullnak a fogaim
mivel rágok ezután?”

Fuit

Él még Elenko, a bolgár,
és Zigmund, a lengyel, hol jár?

Megvan-e még az F utca,
ki kopogtat be kapunkba?

Mit terveznek, kik ott laknak,
nyílik-e a múltba ablak?

Ezt a verset kinek írjam,
a szomszéd lány neve Mirjam?

Én se vagyok, nincs már senki,
Kubába se kéne menni?

Morotva, másképpen holtág.
Fejezzük be, ez botorság.

Évának 5

Meddig látlak holtan,
soha többé élve,
régi arcod hol van?
Ne tűnjél el, még ne!

A hajnali álom
hazudik, hiába!
Mondataid várom,
mint ki ittas, kába.

Temetőben sír van,
oda én nem járok.
Hiteget a hittan,
Jahve, Jézus álnok.

A Nap kinek fénylik,
ki bújik a Holdban?
Meddig élek még itt,
régi arcod hol van?

Messze még a reggel,
becsapnak az álmok.
Kit ébreszt a reggel?
Jahve, Jézus álnok!

Rólad írok, rólad,
ne tűnjél el, még ne!
Hol vagy, hol vagy, hol vagy?
Soha többé élve!

Ne

Ne a fénykép,
ne a fénykép,
ne az álom,
ne az álom!

Dobos Éva,
Dobos Éva,
hol találom,
hol találom?

Ne egy mondat,
ne egy mondat,
nem is három,
nem is három!

Hosszú a nap,
hosszú a nap,
az éjt várom,
az éjt várom!

Át az éren,

át az éren,
át a lápon,
át a lápon.

Éva, Éva,
Éva, Éva,
ezt kiáltom,
ezt kiáltom!

* * *

Szépnek lenni
nem igyekszik,
milyen szép volt,
milyen szép volt!

Fent felhő száll,
fent felhő száll,
hazug égbolt,
hazug égbolt!

Hol a tegnap,
hol a tegnap?
Rég volt, rég volt,
rég volt, rég volt!

* * *

Altatótól
altatóig
él az ember
vagy halódik

hány az óra
öt hat vagy hét
mi az amit
hátra hagynék

versek versek
versek versek
ki hallja meg
ha kesergek

Ne is szóljak
ne is szóljak
rút a holnap
rút a holnap

Apám botja

Én fiam, én fiam,
ő mondja, ő mondja,

a Mátrán, a Bükkön
végigkopog botja,

menjünk kirándulni,
szombat lesz, vasárnap,

holnap nekivágunk
életnek, halálnak,

hová, mikor, meddig,
az irányt ő mondja,

a Mátrán, a Bükkön
végigkopog botja.

Mintha

Mintha nem is lennék többé
én se itthon,
ki mocorog a szobában,
jár-keletitkon?

Ki lebbenti föl a függönyt,
mivel játszik,
nehéz, nehéz elaludni,
hol a másik?

Hol a másik, hol a másik,
jár-keletitkon,
mintha nem is lennék többé
én se itthon.

Kérdések

Alszom, mégsem?
Ő jön értem?

Hova, merre?
Hát semerre?

Nem kiáltok,
bóbiskálok?

Felhő, bárány,
visz a hátán?

Kezét érzem,
ő az, mégsem?

Eminens

Hatszor megnéztem a táskám,
hogy benne van-e minden,
mit hagyok itt, mit hagyok itt,
mikor elmegyek innen?

Eminens, de táskája sincs,
lelkében se él isten,
mit nézzek át, mit nézzek át,
egy kincsem van: a Nincsen.

Négysoros

Macskáimat tegezem.
Magázni, kegyedezni
kéne? Volna egerem,
tudnák, mit kell enni.

Weöres Sándor üzeni

Ő ki vala
Tuskó Dani
akar vala-
mit mondani

Versvalami
kanyi kanyi
Ki ír Amy
inkább Sanyi

Hallod magyar
kun besenyő
mit is akar
mondani ő

Fénylik arany
dehogyan kanyi

Mit szólsz Arany
Ő ír Sanyi

Miért?

Élő arcra
nem emlékszem
csak a holtat
látom nézem

oxigént ki
fú az orrba
Szodoma ez
és Gomorra

elő arcod
nincs már nem léssz
ki lopta el
netán Hermész

tolvaj isten
megátkozlak
miért lopod
el a holtat

Szigliget, 2016. július 23.

Mennyi gyerek, ugribugrik,
süt a Nap, a víz fröcsög.
Nézi őket, ki a széken
búslakodva ücsörög.

Itt a ruhád, itt a sapkád,
minek jöttem én ide?
Ne nyaraljon, csak teleljen,
akinek nincs senkije.

Otthon, három nap múlva

Nadrágjaim közt egy szoknya,
ez is tiéd, téged őriz.
Sírhelyedet eső mossa,
zsolozsmázik az esővíz.

Szebben imádkozik, mint én,
rólad szól a nyári zápor.
Mintha szomorkodna szintén.
Üde lett minden, nincs már por.

Szonett ez is, szonettféle.
A tercina rád emlékszik,
akárcsak én, járjak bárhol.

Aki nélküled él, él-e?
Verseid olvasom végig.
De hiányzol, de hiányzol!

Zápor

Dörög, dörög,
víg ördögök,
mennyi kölyök!

Ide, oda,
ez micsoda,
nyári csoda!

Esik, esik,
esteledik,
éj jön, ladik.

Egyet járni,
vacsorázni?
Nem megázni!

Esik, mégsem?
Nézem, nézem.
Hol a mézem?

Autóbuszon

Kínai lány,
milyen vidám,
rám nevet.

Mosolya méz.
„Ez rám se néz,
kóreset.”

Leszállok én.

„Buta legény,
ki lehet?”

Ő fenn maradt.
Egy pillanat,
s vége lett.

Üvöltés

Beszéltem hozzád nem vagy itt
Mit is akartam mondani
Nem tudom semmit se tudok
Egyet tudok aludni kell

Álomherceg segíts segíts
Ne riasszál fel éjszaka
Pokolban élek hajnalig
Packázik velem Lucifer

Titkokat rejt az üres ágy
Valaki ott van mocorog
Hallani apró neszeit
Kísértetétj Kísértetétj

Meddig hallom e zajokat
Ki van ott Ki ő Kérdezem
Szelíden fogjatok le ha
Mint gorilla ugrándozom

Ő nincsen én hogyan legyek
Fejem a rácsokba verem
Nem lehet Nem Nem Nem lehet
Üvölteni kell hangosan

Valaki csak megérti ezt
Valaki csak meghallja ezt
Üvölteni kell jó nagyot
Másképp nem vagyok nem vagyok

Nyár

A darázs még megszagol
Vadrózsa van valahol
De többnyire fúj a szél
Se elvtárs se kaszaél

Gergely Sándor

Takó Béni, Takó Béni,
milyen jó volt az a lángos!
Eszegettük a teához,
sütötte Viola néni.

Azt a lángost enném ismét.
Mikor is volt, régen, régen!
Erre gondolok most vénen,
mielőtt elmennék innét.

Bízva bízni, tovább élni.
Botja kopog ma sok vaknak.
Nyílik a jövőre ablak?
Látni kéne, Takó Béni!

Fohász Jahvéhez

Mennyi szép nő, mennyi szép nő!
Éva egy se, egy se egy se.
Várok, várok (avagy késő?)
egy újabb jahvei kegyre.

E verset nem Ádám írja,
az ő Évája nem tűnt el.
Van seb, melynek nincsen írja,
forró lehet a kihűlt hely.

Nézi a szép nőket, nézi,
ez itt Simor András verse,
ki egyet tud, azt ismétli:
„Éva egy se, egy se, egy se.”

Haragos négysoros

Több gazember is volt valamikor?
Nem ártana egy kupica itóka.
Korvin Ottó, Szamuely Tibor,
ti kellenétek, és néhány bitófa.

Vörös zászló

Zászlótartó, minek kettő?
Vörös zászló a spájz foglya.
Börtön a spájz, fogoly lett ő.
Olyan, mintha nem is volna.

Meddig meddig

Kinek mondjam kinek mondjam
meghalt meghalt meghalt meghalt
újra újra újra újra újra
börtönében bent rekedt rab

Börtönében bent rekedt rab
újra újra újra újra
rácsok közt az eget nézi
felhők közé bújna bújna

Eső lenne földre hulló
ki kókadt virágot éleszt
meghalt meghalt meghalt meghalt
meddig meddig mondom én ezt

Meddig meddig meddig meddig
börtönében bent rekedt rab
újra újra újra újra
meghalt meghalt meghalt meghalt

Még mindig nem resten

Holnap mi legyen, mi legyen a rímszó,
Majakovszkijtől lopjam el tán: Így jó!

Vagy vegyem kölcsön versét Oterónak,
Guillénét inkább, ötöle raboljak?

Kiét, kiét, kiét, az enyém hol van,
úrhajóra szállt, üldögél a Holdban?

Vers ez, ki tudja, vagy afféle jegyzet,
mit unalmamban éppen ide jegyzek?

Írtam, rímelni még mindig nem resten,
kétezer tizenhatban, Budapesten.

Érettségi bankett

Konyak, konyak, konyak,
jó barát mindenütt.

Rémüldöz a család.
„Kire üt, kire üt?”

Szemem ki se nyitom,
nagy a baj, ajajaj!

Ki érett, mire ér?
Nyakal, nyakal, nyakal.

„Délig aludni fog,
még jó, hogy hazajött.”

Gyázmise, gyázmise
a lehányt ágy fölött.

Sándor Kálmán

Dies irae dies irae
Ez a darab kié kié
Ő írta a pipás író
kettőnket írni tanító

Nézek a lemenő Napra
Nincs színpad mi előadja
Olvasgatom gyorsan gyorsan
Halott barátomtól loptam

Holtak közé visz az álom
Magamat köztük találom
(Ez a rím is volt már mindegy)
Úgyis eltemetnek minket

Irigység 2

Ahogy ő mondta nem mondja ma senki
„Engedd a népemet előre menni!”

Végleg

Hogyan látlak téged?
Utálom a véget,
de agyamba égett.

Nyár volt, jó meleg nap.
A szív mégis megfagy,
te már odalent vagy.

Bambán álltam ottan.
Sírba rózsát dobtam.
Mondjam tovább, mondjam?

Június tizennégy.
Izennék, izennék,
mi kell még, mi kell még?

Agyamba mi égett?
Záró szakasz, még egy:
végleg, végleg, végleg.

Merre, semerre?

Faggatom Adyt.
Kérdez és vadít.

Merre, semerre?
Mit mondjak erre?

Jönnek a holtak,
tegnapi voltak.

Ameddig élek,
velük beszélek.

Mit ér, ki lapít?
Faggatom Adyt.

Nyugtalan rím kérdezi

Proletár utókor,
mi lettél, futó por?

Azóta

szépen számon tartod,
ki, mikor látogat meg engem,
mikor kell lefeküdnöm, ennem,
nevetve fordul felém arcod.

Állok az üres ágy előtt,
felkeltem, dolgaim teszem,
megölelem a levegőt.

Memóriagyakorlat

Nevek, arcok
kavarognak,
tudja isten,
élők, holtak?

Holtak, élők,
hozzám szólnak,
nincsenek már,
voltak, voltak?

Ez tán megvan,
annál rosszabb,
agyamból ezt,
azt kilopnak.

Mit tegyek most,
hol a holnap,
vagyok-e még
vagy maholnap

földben fekszem,
lelkem rothad?
Nevek, arcok
kavarognak.

A Fontos történetek írójáról

Húsz éve távozott Goda.
Röviden üzenek oda.
Gépem még tudja, kicsoda.

Vagy *Fontos történet* ez is?
Ő azt mondaná: „Nemesis”.

Odaát ideát

Jelek noteszemben
Ki lakik odaát
Miért nem hív senki
Se Éva se Tabák

Minek beszélgetni
Ki itt van mire lát
Ők odaát vannak
Kit várok ideát

Ki nincs odaát még
Ideát mire les
Miért nem hív senki
Se Györe se Keres

Adalék

Nem születtem hősnek
Bal szemmel jobban látok
Bal lábam erősebb

Jobb lábam is mozdul
Jobb szememmel is látok
Megismétlem zordul

Bal lábam erősebb
Bal szemmel jobban látok
Nem születtem hősnek

Mélabú

Mozog a fa. Mélabú.
Az erkélyre nem ülök ki.
Tiszta szívvel tudnék ölni.
Ki medve, vackába bú.

Tömegek, ki mondja: „Hú!”
József Áron fia hol van?
Szalmán, egy modern alomban?
Sorvégre jöjjön az „ú”.

Ha már szonett, kell még hat sor.
Mondom kétszer, mondom hatszor.
Meddig kell még mondani?

Mi a nevem, fene tudja!
Padtárs kéne, aki súgna:
András, Ármin vagy Dani?

Mire való?

Szól a duda:
Eben guba!
Hol van Huba?

Ladányival
együtt rivall.
Kivel rivall?

Új grafikát
ki ád, ki ád?
Rusnya világ!

A dal, a szó,
vigaszt adó,
mire való?

Tornaóra, 1952

Iskolaudvaron körbe
A pálya igencsak görbe
Tanárunk gúnyneve: Jenci
Vitatkozni nem mer senki

Körbe körbe ott futottam
Meddig futok futok ottan
Abba kéne hagyni Vagy nem
Odakiáltani: Nyazsgem!

Választalanul

Elúszik a halacska?
Halál tava tavacska?
Hol a harmadik macska?
Kérdezem én, a csacska.

* * *

Elefánt vagy, vagy víziló?
Játszani jó, játszani jó.
És ha kihűl vágyad heve,
melyik leszel, inkább teve?

De szép lenne...

De szép lenne egy erdő
mindegyik fa tepertő
Odamennék legelni
egész nap enni enni

Ha

megállít a szív,
Éva hív, hova hív?

Töhötöm kereső

„Nem köhögök. Köhögöm” –
bizonygatta Töhötöm,
hét vezér közt hetedik,
nevét is elfeledik? *

** Van utcája Budapesten is, a XI. és a XVIII. kerületben.*

Kérdés 2

Bőröm alatt erek
futnak, mint patakok,
milyen, milyen leszek,
amikor meghalok?

Amikor meghalok,
milyen, milyen leszek,
futnak, mint patakok,
bőröm alatt erek?

Helyzetjelentés

Halálod óta kérdezem,
mit, hol találok, felelsz egyre.

Szekrényemben rendet csinálsz,
semmit se hagysz a véletlenre.

„Ez a nyakkendő már szakadt,
egy másikat vegyél helyette.”

Ingeimet rakosgatod,
a legfelső polcra teszed be.

Aztán ébredek, hol az ing,
nadrág lyukas, stoppolok este.

Szél fú az erkélyen

Ülök az erkélyen.
miért is ne ülnék,
ha vén cigány lennék,
inkább hegedülnék.

Szél fú az erkélyen,
mégis jó itt ülni,
igaz, tán jobb volna
kicsit hegedülni.

Rímeket próbálni
hegedű vonóján.
Ülök az erkélyen,
nézegetem órám.

Sziesztázni kéne,
hány óra e nap még?
Akad még teendőm,
mielőtt meghalnék.

Varjú halál károg,
megint Madár lettem,
holnap milyen szellő
fújdogál felettem?

Ez is magánlíra,
üres fecsegés csak.
Szél fú az erkélyen:
„vén vagy, vén vagy, vén vagy!”

Legyek süket!

„Kellemes napot!” Nélküled?
Legyek süket, legyek süket!

Kérdés 3

Álmomban beszélsz hozzám.
Ébren nem látlak. Szólj rám!
Miért nem látlak ébren,
ébren nem vagyok én sem?

Arany imitáció

Életem hányadik, hányadik évébe,
köt engemet a jó Jahve kévébe,
hogyan beérjek nem létező révébe,
hí magához a Mennyei Tévébe.

Évának 6

A halál jóbarát?
Emígy, amúgy dadog.
Oxigén adagod
megvan-e odaát?

Aztán verset ír

Jó itt a napon,
beszélnek a fák.
Vagy ő az, Tabák,
Évát hallgatom?

Élek egyedül.
Rajtam ki segít?
Gyógytornász Edit?
A Nincs hegedül.

Mennyi, mennyi még?

Tudja a fene,
a fészkesfene!
A Nap is kiég.

Nincsen, nincsen ír.
Költő mit tegyen,
igyon és egyen?
Aztán verset ír.

Vízivó

Egy hét hét nap
hosszú idő
lábon kézen
köröm kinő

Olló is kell
bennük pizok
bánatomban
iszom iszok

Nem borocskát
vizet vizet
Főnök főnök
„Fizet, fizet!”

Álomvendég

Álomvendég vagy idén,
látunk téged Peti, én.

Bekopogsz az ablakon.
Hol nyílik az ablakom?

Milyen, milyen álom ez,
halálvizeken evez?

Álomvendég, idejött.
Látni mégse látom őt.

Ki álmodik, mit tehet?
Téged látni nem lehet.

Kubával packázni ki mer?

Kilencven éves lett Fidel,
kire tengernyi nép figyel.

Túléli a múltó időt.
Tengernyi nép köszönti őt.

Kubával packázni ki mer?
Kilencven éves lett Fidel.

Migránsok

Árpád, Előd, Ond, Kond, Tas, Huba, Töhötöm.

Ugyanarról 2

Az agy hárít, az agy évátlanít,
miért nem látom arcvonásait?
Szekrényben szoknyák. Kinek? Senkinek!
Roppan egy izom, rándul egy ideg.
A lakásban keresek valakit.
Az agy hárít, az agy évátlanít?
A versírás unalmas félsiker.
De folytatom, dolgozni, élni kell.

A Kiskakukkban

Előttem konyak, három,
Imre Katalint várom.

Lesz a konyakból hét is,
mi vitatkozunk mégis.

Melyik vers jó, melyik nem,
izzad gatyám és ingem.

Ott ültünk, milyen rég volt.
Mosolygott fent az égbolt.

Látom Katalint, látom,
nincs konyak, hét, se három.

Megint egy szonett ugyanarról

Macskáimmal beszélgetek,
kicsi, fekete Bagirák,
hangyák érkeznek és legyek,
nem esnek egyéb galibák.

Gyakran hajnalban ébredek,
mikor még alszik a világ.
Aludni nyolcig még lehet.
Mérgem, mint szú a fát, kirág.

Jöjjön tercina, ha szonett.
Milyen e sor, mondjuk, molett,
én se vagyok keszeg, igaz.

Ha kérdezgetnek: „Még vagyok.”
Nem lógnak rólam jégcsapok.
Hol a vigasz, hol a vigasz?

Évának 7

Megint hívtak.
Milyen silbak
vagyok itten,
uramisten?!

Ki volt, mit mond,
honnét hívott,
a Te titkod.

Mondom: dátum,
fátum, fátum.
Nincs más árum,

csak ez, ennyi,
verselgetni,
rímre lesni.

„Évát kérem.”
Alig értem,
vagyok silbak?
Megint hívtak.

Szellemüzenet

Marx Károly szelleme:
„Új bolygó kellene.”

Egy nemszeretett mondat

*Kitartás,
éljen...*

Folytatni
féltem.

Nevét ki-
mondani,

inkább le-
gyen Dani.

Ma is be-
lém hasít,

éltették
.....

Beszélgetés Barnussal

„Nincs ormányod, Papó?”
Barnus huncut kölyök.
„És ez mi ?” – kérdezem,
és orromra bökök.

Soha többé!

„András bácsi” Ácsi!
Ne halljam, ne halljam.

Énrám ki kíváncsi?
Ülök egymagamban.

Két macska miákol.
Beszélgetni kéne.

Bánatból kilábol,
aki nevet, vén-e?

Éva honnét néz rám?
Tanácsot ad éjjel.

Fölébredek némán.
Vagy álom tép széjjel?

Jön egy új nap, péntek,
majd utána szombat.

Tegnap történtek,
mind leszakadt gomb csak.

Miegymás, miegymás,
örökké, örökké?

Nem látjuk mi egymást
soha, soha többé!

Firkálmány

Halálról?
Unalmas.

Ki fal föl,
egy farkas?

Velem ma
ki hálna?

Vén vagyok,
vén bálna.

Vagy madár,
verébfí?

Miféle?
Csak tréfli?

Oroszlán
vagy tigris?

Éldegélj,
amíg bírsz.

Röfög, írj,
kis ártány.

Mi ez, mi?
Firkálmány.

Augusztusi délután

Keresem a Napot,
felhők mögé bújik.

Buvik, kuvik nem rím.
A Nap hová úszik?

Kérdem a felhőket,
milyen, milyen útig?

Ők az válaszolják:
„Egy tanyasi kútig.”

Az a tanya hol van?
Oda kéne menni.

Felhővé, felhővé
kéne ahhoz lenni.

Csiribi, csiribá,
báránfelhő, ennyi.

Zápor leszek, zápor,
kip-kop vers, ezernyi.

Nyugodt ének

Szekrény zörren, ajtó
nyikorog.

Mi kéne, vízhajtó,
mi korog?

Gyomrom, szívem rendben,
nincs titok.

Van mit innom, ennem,
sírni ok

tehát semmi sincsen.
A Semmi a kincsem,
csak enyém.

Nem veszi el tőlem,
szívemből, belőlem

durva kény.
Élek, amíg élek,
haláltól se félek,
nyári éj

altat, maradj veszteg,
az hal meg, ki retteg,
aki fél

Barnusnak

Ez a fénykép Éva.
A nagymamád volt ő.

„Milyen helyes kislány.”
(Hát nem is volt zord nő.)

„Most vele ki játszik?”
(Ki tudja, tán Jahve.)

Belzebubot kérdem,
de nem tudja az se.

Arca sehol, fénykép.
Agy, te hitvány, hitvány.

Ez a fénykép Éva.
Fotó, hamisítvány

De szép a félhold

Hány hónap? Rég volt.
De szép a félhold!

Éva nem látja.
Vagy látja? Hátha?

Idelát onnan?
Hol van? A Holdban?

Félhold, ne rejtse el.
Mit ér a reggel?

A Nap is gyászol.
De Éva rám szól:

„Itt vagyok. Nézlek.”
Ébredek. Élek.

2016. augusztus, Szigliget

Szigliget
hiteget

Süt a Nap
a tavat

nézni jó
Egy hajó

úszik el
De kivel?

Nincs velem
szerelem

Hiteget
Szigliget

Eliseo Diego

„Bagatela, Andrés” – dijo,
és mosolyával jelezte
nehéz a ritmus, a rímszó.
Ez itt Eliseo verse.
Trópusi Nap, soha sincs hó.
„*Bagatela, Andrés*” – dijo.

Az itt rekedt mondja

Egyik nap másik után,
délelőtt vagy délután,
Budapest, vagy Szigliget,
napozik az itt rekedt.

Igen jó nap e mai,
de hiányzik valaki.
Tavasszal itt volt velem,
már hiába keresem.

Azóta nincs dáridó.
Hol van a tavalyi hó,
hol van a nyár, a tavasz?
Ábrándozol, mint kamasz.

Teneked nincs víg idő,
pedig fán a rügy kinő.
Süt a Nap, feljön a Hold,
de sose lesz, ami volt.

* * *

Aki elment, visszajön,
virággá lesz a mezőn,
játszik, mint huncut kölyök,
neve Balatongyörök,

vizet fodroz, felleget
osztat, kékre az eget
ő festi át, rád ragyog,
elhozza, mit itt hagyok,

reggel hat órai hír,
tehelyetted verset ír,
hova nézel, odanéz,
kenyereden ő a méz

* * *

Kezem nyújtom, nincs kezed,
a kezed is elveszett.
Hova lett kezed, a lágy?
Átnézek, üres az ágy.

* * *

Mennyi szép nő, mind a másé,
Eleméré, Tóbiásé,
hol van, aki az enyém volt,
hiába kék fent az égbolt.

Elment, elment, elment, elment,
magánytól engem ki ment meg,
hiába kék fent az égbolt,
milyen szép volt, milyen szép volt!

* * *

Álomból felriadva:
„segíts, segíts!” – kiáltom.
Rajtam csak Te segíthetsz.

Nincs senkim e világon.

Menjünk Kubába ketten.
Indul a repülőgép.
Ki az, ki az? Az álom-
rejtekből, ím, előlép.

Te vagy! Te vagy! Más senki!
Álomból felriadva
szedem cókmókom, minden
rendbe jön, ez Havanna.

Trópusi nap az égen,
forró a Karib tenger.
Minden olyan, mint régen.
Mi más kéne? Más nem kell.

* * *

Balatoncsicsó,
hova lett Chicho,
Guanabo hova?
Nyihogj, szél lova!

Fecsegni kicsit.
Ott ki mondja: csitt!
Második hazám,
füge lóg a fán.

És a szél beszél,
verssor, mi zenél,
nem ismer hibát,
mondja a ti-tát.

Tenger, mennyi víz!
Egy szó odavisz.
Ott lennék, az ám!
Második hazám.

* * *

Mióta a föld alatt vagy,
ki követ? Egy árnyékhadnagy.
Neki mondom tisztelegve:
rossz a reggel, rossz az este.

Mire ösztökél a vágy?
Olyan, mint az üres ágy.
Lenni, enni, uncsi, uncsi.
Csak alunni, csak alunni.

Éva fordít:

*Ser, comer es aburrirse.
Sólo dormirse, dormirse.*

* * *

Üdvözöl Aura, Luis,
két macska, Sandrita is,
és kivel a sors kitol,
üdvözöl ő is, Simor.

Temetés 1

*Suena el laúd,
ronda az ataúd.
Nézem: miféle kép?
Ő fekszik benne, szép.*

Varjúvers

Varjú károg.
Mire várok,
várok, várok?

Varjú, hess te,
szép az este,
fények teste

úszik, kúszik,
tízről húzig,
tízről húzig

számolok még,
aztán onnét,
honnét, honnét

újra vissza,
össze-vissza,
árnyék issza

ki az estet.
Milyen vers lett?
Varjúvers lett.

Contra la Muerte

Előtte meg nem hajlok.
Nem félelmetes bajnok.
Stréber kishivatalnok.

Macskanyelvtanár

Egy szót a macska ért: „Ül!”
Macskanyelvtanár lettem.
Mellényt is hordok vértül,
ő miákol helyettem.

Ne lábbal, csak fejjel
simogass, kérem tőle.
Nadrágom ne repeszd el,
kérlelem én, a dőre.

Vagy miákolnom kéne:
„Téged a gazda nem bánt.”
Macskául szólni végre,
hogyan meg is értsük egymást.

Mi lesz még itt

Noteszemben kereszt jelzi,
ki költözött odaátra.
Milyen hegyek vannak ottan,
nevük Börzsöny, nevük Mátra?

Kirándulni visz az álom,
beszélgetek ezzel, azzal,
barátokkal, nem afféle
sehonnaival, gizgazzal.

Öreg Strausz jön, Nusit látom,
ott van bátyám, a mihaszna.
Fölébredek, merre jártam,
az álomnak semmi haszna?

Milyen nap jön, milyen nap jön,
péntek, szombat? Fene tudja.
Mennyi árnyék, alig pirkad.
Mi lesz még itt, mi megy fuccsba?

1957

Sándor, Gergely és Goda,
milyen ifjú voltam!
Mit csinálnak holtan?
Készülök én is, oda.

Üldögélek egyedül.
Aztán írni kezdek.
Így lettek e versek.
Tücsök cirpel, hegedül.

Ide, oda, amoda,
fecsegve vagy szótlan.
Milyen ifjú voltam,
Sándor, Gergely és Goda.

Vén cigány

Ülni ülni
hegedülni
hol fogok?

Isztok esztek
ez tinektek
dógotok

Vonót húzok
még megnyúztok
ti dögök

Hal a vízben
uramisten
ki köhög

Kocsmaasztal
kit vigasztal
rút dolog

Ez a törvény
vár az örvény
új horog

Simorgó

Keresem Strausz Ernőt
Buchwald Margitot
Mikor leszek felnőtt?
Kire kancsitok?

Rövid i-vel írom
Rímszó így igaz
Ragad a papíron
mint enyv vagy viasz

Rímek megint rímek
Koccintunk: Proszit!
Nöstények vagy hímek
mi se változik

Strauszból Simor lettem
Ármin se vagyok
Mi lesz decemberben?
Jönnek rút fagyok

Ablakon kinézek
Ki jön senki se?
Ezek a pirézek
mért jöttek ide!

Simorgok simorgok
mi mást tehetek
morgok morgok morgok
amíg csak leszek

Nincs az égen telihold

Nem gondoltam rá, azért tűnt el
Egy pillanat volt, semmi több
Egy pillanat, ennyi a bűnjel
Számold ki négyzet, vagy mi: köb

Nem gondoltam rá, azért tűnt el
Számolni kár, semmit se ér
Kérdez a kihűlt hely, kihűlt hely
Milyen: fekete vagy fehér

Ági helyett nem mondtam Évát
Csak ennyi volt, csak ennyi volt
Most valami belülről szétrág
És nincs az égen telihold

Nevek

Göndör Bertalan
Ki hí, Birtalan?
Netán Emeni
Kenyerét keni

Ez milyen virág?
Hí András Virág
Vagy ő, Joaquín
mulat valamin

Ki hí, Rozsnyai?
Nem Ervin, Kati
Ki hí, Erika?
Nem vagyok bika,

se vad, se heves
Ki keres, Keres?
Csitul a hevem
Mi az én nevem?

Reggel

Vekker csörög,
hű barát:
„Öreg kölyök,
talpra hát!”

Vár körözött,
kifli is.
„Ki sörözött?
Szenilis

lettél buta
öregem?
Vagy egy kutya
kéne, nem?”

Hörpintgetem
a teám.
Ki van velem?
Vár reám?

„Nap süt, gyere,
gyere ki!”
Két fekete
macska hí.

Mi jó?

Jó, hogy nem lakom
az ötödik emeleten.
Mert ha ott laknék,
és leugorni támadna kedvem,
belehalnék,
és az nem volna kedvemre való.
Mi jó?
Jó, hogy nem állok
egy Duna parti hídon.
Mert ha ott állnék,
és beleugornék a Dunába,
senki se jönne értem, hogy kimentsen.
Mi jó?
Jó, hogy nem írok.
Mert ha nem írok,
megesik, hogy írni támad kedvem.
Még mi jó?
Mi jó?

Nyáron tél van

Álmomban jön, arca nincs,
arcát nem mutatja meg.
Hol az arcod? – kérdezem,
én, a hajdani balek.

A lányokhoz ma se ért,
és mióta elveszett
az egyetlen, aki volt,
másikat nem keresett.

Hol az arcod? – kérdezem.
Arcát nem mutatja meg.
Álom-Éva, te ki vagy?
Jobbkaromon vagy a seb.

Fölkaparom éjszaka.
Reggel vérzel, Te vagy az.
Nyáron tél van, hull a hó,
mindent, mindent behavaz.

Vidám vers

Vidám verset, vidámat,
Petinek és Zitának.
Még kinek, kinek, kinek?
Zitának és Petinek.

Szofi, Barnus, idesüss,
szól egy vidám hegedűs,
hegedűje nincs, baj az?
vajon ő kire hajaz?

Mi baja van, baja nincs,
voltaképpen haja sincs.
A macskáit eteti.
ősz tincset fészülgeti.

Víz nélkül úszik, hova?
Úti célja: Sehova.
Túljut minden iszonyán.
Ez vidám vers, bizony ám!

Radnóti

Abda, Abda,
Radnóti,
vagy egy Glatter,
egy Tóni?

Súgja: így írk,
türelem,
terajta is
fű terem.

Ki vagy, pesti,
vagy fóni?
Abda, Abda,
Radnóti.

Kérdések felkiáltással

Meghalni,
meghalni?

Itt hagyni,
itt hagyni?

Mit tettél,

mit tettél?

Elmenni,
elmenni?

Ki vádol,
ki vádol?

Nincs senkim,
nincs senkim?

Hiányzol,
hiányzol!

Vita Kabóval

Itt én ülök, nem te.
Ejnye, szedtevette!
Gatyám ne szakítsd szét,
stoppolhatok ismét.

Temetés 2

Hová ment hová ment
Rabbi nem mond áment
Éva mit csinál lent
Életem is ráment

Ráment alig élek
Didergek és félek
Keveset beszélek
Ki segít Szentlélek

De Szentlélek nincsen
Ki van ki segítsen
Hidegben hevítsen
Mire várok itt fenn

Azt mondá Jahve

Azt mondá Jahve: Tűrj, Jób!
Nincsen vége a sornak.
Szép lesz, szép lesz a műfog,
ha elkaparnak holnap.

Negyven év semmi az

Edit nem satrafa
Fia rászól: „Anya
negyven év semmi az!”
Jó tornászni igaz
vidít és melegít
Milyen szép vagy Edit
Szól a bokor a fa:
„Edit nem satrafa!”

Meddig

lóg itt ruhád
Holnap ki veszi föl
Élnek mind a ruhák
Mit mondjak Semmiről

se szólni jobb nekem
Lábam fáj hallgatok
Mozdul a jobb kezem
Az égen csillagok...

Utcai lámpa ég
Írni kell de minek
Játszanék játszanék
De jaj ki érti meg

Naplórészlet

Legyek, molyok élnek velem,
talán pár hangya is,
ők ingerkednek szüntelen,
egyikük se hamis.

Ütök, nem vagyok büntelen,
ide-oda csapok.
Legyek, molyok élnek velem.
„Hogy vagy?” „Még megvagyok.”

Ha kérdeznek, ezt felelem.
Egy balta kéne: nyissz!
Legyek, molyok élnek velem,

talán pár hangya is.

Kérdés Hamlethez

Jobbik Fidesz
Mi lesz mi lesz
Felelj nekem
jó Hamletem

Nincs ráció
Horatio
Mi lesz mi lesz
Jobbik Fidesz

Szofinak

Papónak nincsen teje.
Zita a Peti neje,
Peti Katalin veje.
Szofinak hol a feje.
Sok betűből áll jele.
Most játszani kell vele.

* * *

Szofi, Szofi, kiscsibe,
te még nem ülsz bilibe,
ide, ide, izibe,
Peti, Zita kezibe.
Papó kérdi: „Szopik-e?”
Szofi, Szofi, Szofi te!

Hol vagy?

Szép nőt látok, látlak,
de hiába várlak.
Hideg is lesz, hó, fagy.
Hol vagy, hol vagy, hol vagy?

* * *

Nincs baj a két gyerekkel.
Reggel ébreszt a vekker.
Süt a Nap, szépek a fák,

de téged elvitt a rák.

* * *

Mennyi de-vers, mind igaz,
nincs vigasz, nincs, nincs vigasz.

Évának 8

Élő arcod miért nincs itt
A fényképek nem segítik
aki téged keres mindig
Élő arcod miért nincs itt

Agyam kérdez miért nincs itt
Hová visz a Semeddig híd
A fényképek nem segítik
Nincs itt nincs itt nincs itt nincs itt

Ez a vers énrólam hírt visz
így írsz ezt kérdezed így írsz
Megint mit mondasz megint mit
Megintesz mint tetted mindig

Ki elveszít kit veszít kit
Hová jut még Valameddig
Vala vala Meddig Eddig
Megint mit mondasz megint mit

Ebéd előtt

Krumplipüré krumplihab
sólet kéne némi bab
Ebédelni készülök
idehaza nincs csülök

Aranygaluska milyen
ízét még érzem igen
Borjúpörkölt galuska
falni nem volnék lusta

Ebédig még van idő
aztán a virsli kifő
Öreg medve mért morog
netán a gyomra korog

* * *

(Micimackó mondja)

Mért borús a
medve kedve
mért ül neki
keseredve

Mert miközben
félre nézett
mások nyalták
föl a mézet

Mondókák

Hinta, hinta, palinta,
mi kéne, palacsinta,
diós, túrós vagy mákos?
Nevem András, nem Ákos.

Ma palacsintát eszem,
Simor András a nevem.
Versféle ez, kis móka,
vagy mondjuk úgy: mondóka

* * *

Öregember
nem vénember
milyen jó ez
a camembert

Az ablakon
ki- lenézek
kik jönnek ott
a kenézek

Idejönnek
talán mégse
ezt ki tudja
hogya én se

Majd túlleszünk
eme vészen
fogom tollam
kelevézem

Írni vágni

ez a dolgom
hisz itt élek
nem a Holdon

* * *

Petőfi Sándor
gatyába táncol

Ady micsinál
kurjant trombitál

Hát Attila úr
sört vedel vadul

Tél ronda hiúz
jön a március

* * *

Tiszteletlen versezet
így vágjuk ki a rezet

Mit mondjak még azanyád
Magyarország a tanyád

Kire hagyod örököül
tanulj inkább törököül

A gaz leránt mélybe húz
segíts rajtam Bendegúz

* * *

A hímrím
ti-tá
szamár bög
i á!

A költő
szamár
meglehet
habár?

* * *

Belek Elek kitol velem
gatyáimat öblítgetem
Van egy másik remek remek
legyőztelek Belek Elek.

* * *

Szigligeti vityilló
benne ül egy víziló
A víziló én vagyok
nem bántanak rút fagyok

* * *

Ebéd, aztán szunyóka.
Ez hányadik mondóka?

* * *

„Hetven?” – vetik ide nekem.
„Hetvenkilenc” – hetvenkedem.

Éva estje, 2016. április 25-e

Nyitott műhely Milyen szép volt!
Ki állítja meg e tébolyt
Utálom magam a vénkort
Csak ismétlem Milyen szép volt!

Fákat nézek élnek élnek
dehogy vének dehogy vének
Megint egy ostoba ének
igaz érte pénzt se kérek

Kinek írom csak magamnak
maradjon minden vers magnak
Hetvenkilenc bizony agg vagy
Kinek írom csak magamnak

Ő nem vénül Nyitott műhely
mintha belém szúrna tűvel
Toll helyett egy hegedű kell
Ő nem vénül Nyitott műhely

Évának 9

Miért haltál meg három évvel
az átlagéletkor előtt?
Elijeszteni milyen érvvel
lehet őt, aki idejött?

Halál urat vagy nénét, mindegy,
magyarban nincsenek nemek.
Megtörtént, mondjuk, így lett, így lett.
Ma megint álmodtam veled.

Arcod álmomban sincs, két szó vagy.
„Vigyázz magadra!” – ennyi csak.
Néznélek, semmi, látlak foltnak,
sírnék, mint gyerek, ha kikap.

Nem sírok, szemem könnyezik csak,
törölgetni kell, új szokás.
Bottal se járok. Még mit írjak?
Lesz sírásó, ki földbe ás.

Megvan a hely, te fekszel ottan.
Kit érdekel, kit érdekel?
Minek kérdezzem: Hol van, hol van?
A Mindenség úgyse felel.

Évának 10

Három hónap halálnap
születésnap nem lesz
írom csak ráadásnak
így élni keserves

Napok hetek elvásnak
kelni állni terhes
ismétlem ráadás csak
nullát adok egyhez

Halottat földbe ásnak
sírhelyed is meglesz
Három hónap halálnap
születésnap nem lesz

Fenyő

fenyő
Ki volt Fenyő?
Mily honba tért
Meghalt miért

Ki ő, ki ő?
Földből kinő

Vagy bennem él
lehullt levél

Nincs víztükör
Sütsz vagy sütöl
iszol eszel
Nem létezel

Ki ő, ki ő?
Fenyő, fenyő
Mi változott?
A Föld forog
Meddig hova
hol Ondova
Beszkéd hegye
milyen megye?

Hol keresem
Körtvélyesen?
Fenyő, fenyő,
ki volt Fenyő?

* * *

Hétfő szerda
Ki volt Berda?
Mire váró
ágyrajáró?

Körömpörkölt
birkapörkölt
őrzi itt volt
A nagy titkot
még ki tudja
Berda utca
ott egy zord kő
de ki volt ő?

Helyzetjelentés

Miért beszélek hangosan
ha magamnak beszélek,
de kinek beszéljek hogyan
mikor egyedül élek?

Mosakszom, megmosom fogam
ebédre is van éték
Ballag az ember nem rohan
lassan járni nem vétek

Bosszant hangya és légyroham
inget sűrűn cserélek
Ismer ez, az, vagy még sokan
tévét csak alig nézek

Vagyok ébren is álmosan
álmaim csenevészek
Kicsi ér nem bátor folyam
irgalmat mégse kérek

* * *

Kivel beszélek otthon
A macskákkal veszekszem
máskor magamra morgom
eszegetem a kekszem

Könyvvvel teli az asztal
tennivaló van bőven
de semmi sem vigasztal
kádról lehulló kő sem

mert mindegyik övé volt
nem örök az örökzöld
minden ahol volt még ott
forog forog a földgömb

Egy ismeretlent látok
hívnám jöjjön fecsegni
fiam lányom barátok
nem segít rajtam senki

Ha a tükörbe nézek
miféle sem néz vissza
Várják konyhai székek
italomat ő issza

Álmodom koporsóban
vén fotelünk az fekszem
ottan ahol ő ottan
ropogtatom a kekszem

* * *

Azóta minden furcsa
a könyvet is behajtod
vigyáznom kell a kulcsra
nem nyitod ki az ajtót

Kint maradok az éjben

a sötét sötét utcán
Aludni fogok ébren
elvisz egy roppant hullám

Ordítás

Piszokbanda a Fidesz
lakásodból is kitesz
az éli túl aki mer
ordíts ordítani kell

Új Arany-ének, utójegyzettel

Orbán, Hungary királya,
léptet semmi lován:
hadd látom, úgymond, mennyit ér
az egyik tartomány,

Van-e ott folyó és földje jó?
Legelőin fű kövér?
Használt-e a megöntözés:
a pártos honfivér?

S a nép, az istenadta nép,
ha oly boldog-e rajt'
mint akarom s mint a barom,
melyet igába hajt?

Zeng mennyi bárd, Albert vitéz,
aki csak dalra kész,
de aztán új dal hallatik,
megáll tőle az ész:

Fegyver csörög, haló hörög,
a Nap is vért ereszt,
vérszagra gyűl az éji vad,
Orbán, te tetted ezt!

Ne szülj rabot, te szűz! anya
ne szoptass csecsemőt!
Ki éri el, ki éri el
a halálba menőt?

Ha, ha, mi zúg, mi éji dal?
Fehérvár megijed.
E dalt ne hallja senki se,

legyen a nép siket.

De akkor újra száll a dal,
ver tetőt és ereszt.
Vérszagra gyúl az éji vad,
Orbán, te tetted ezt!

* * *

Hull a fák levele.
Le vele! Le vele!

Ordítás 2

Földön hever sok toboz
Miért hallgat sok koboz?

Fenyő nőj siess vihar
Dalnok kéne ki rivall

Pusztul a fa a világ
Hazudnak a bibliák

Végszó ez vihar siess
Takarodjék a Fidesz!

Versbe való

Mennyi pisi
Pisi Misi

Vizeletem
így nevezem

Ez is dolog
nem nagydolog

de gyakori
Öregkori

való való
Versbe való

Egy új rigmus

Fenyőfán át
Nap süt éj jön

Írok korán
írok későn

Mit tudsz mit tudsz
egy új rigmus

Este fél hét
megyek enni

Utána meg
leheverni

Majakovszkij-vers

Majakovszkij mit szólsz
Ezt ki írja Így rossz!

Mai vers igaz szó
harsányul rikkantó

Ilyet te tudsz más nem
Pap mondaná Ámen

Vihogna egy ringyó
Én azt mondom Így jó!

Nevem

Berek Kati férje
Most pedig egy bankár
Bizony ilyen nevet
nem választ egy kasznár

Őriztem volna meg
keresztnevem kármin
színnel szegzett névjegy
lennék Simor Ármin

Szép volna szép volna
Nyújtogatnám nyeglén
De nem vagyok Ármin
Nincs olyan szerencsém

Beszélgetés

„Adj egy mély tányért nekem,
almáid törölgetem,
pirosak és szép nagyok,
jaj, de ügyetlen vagyok!”

„Azt az almát megeszem,
ne törölgesd el nekem!”
Éva mondja, elveszi,
többit tányérba teszi.

A kudarc

A fiú sokáig válogatott a nadrágjai között. Végül egy drapp színű nadrágot választott. Beléptek a táncterembe. – Te, ez a nadrág hátul, a varrásnál fel van feselve! – mondta ijedten a lány. A fiú odakapott, aztán leült. A lány izgett-mozgott. Felkérték, rimánkodva nézett a fiúra. Az bólintott. Már a hatodik fiúval táncolt a lány. Ő mogorván nézte. Aztán felkelt, és a nadrágját a kezével hátul összefogva hazament.

Délutáni ének

Lehúzott redőny
Mögötte ki ül
Résein a szél
Zenél hegedül

Így szól „odakint
Nincs se odabent”
A csend hegedül
Hegedül a csend

Ki szól ki beszél
A szél a redőny
résein avagy
utcán háztetőn

Vagy én kérdezek
Ki szól legbelül
Legbelül az agy

Zenél hegedül

Miért hegedül
Miről mit akar
Hamar válaszolj
Válaszolj hamar

Egyedül 2

Felhő felelj
Levél beszélj
Megfojt az éj
Megfojt az éj

Fél aludni
Ki élni fél
Felhő levél
Felhő levél

Beszélj felelj
Ne légy kevély
Megfojt az éj
Megfojt az éj

Látok fél sírt

Mennyi holmi
Mind övé volt
Átkot szórní
Hol a régvolt

Seb nem gyógyul
Belül vérzik
Nap hull Hold hull
Látok fél sírt

Átkot szórní
Hol a régvolt
Mennyi holmi
Mind övé volt

Vacsora előtt

Égnek az utcai lámpák

Este jön
Mi várja az embert illan
az öröm

Vizes pohár sajtos kenyér
Vacsora
Mit tegyen az olyan kinek
nincs bora

Bora még van de hiába
nem ihat
Egymagában egymagában
ki vigad?

Vau volna a szavam

Megint magam megint magam
Csak a szél beszél a szél
Megint szavam megint szavam
Önkorholás rút szeszély

Vagy másképpen mondjam szaval
Nyár van pár hónap a tél
Levelek hullnak lesz avar
Ki havon jár lépni fél

Botlik Erre a rím: Ottlik
Írásait keresem
Nem vagyok tyúk aki kotlik
csibéimet nem lesem

Az ember még miket gondol
mikor megint maga van
Lennék puli vagy komondor
vau volna a szavam

Nem bridzseltem vele sajna
Most ez is eszembe jut
Kaptunk volna szlemen hajba
Licitáljon aki tud

Még nem

Hová lettek a lányok, kiket szerettem hajdan,
hová lettek a lányok, akik nevettek rajtam?
Hová lettek a lányok, éjjel riadva kérdem,

hová lettek a lányok, még nem vagyok vén, még nem!

Reggeli álom

Éva meglátogat
cipője a padlón
Boldogan mozdulok
Vele együtt alszom

Pizsamám ölelem
Ébredni keserves
Az álom hazudik
Ami volt már nem lesz

„Vigyázz magadra”

„Vigyázz magadra” – mondta
álomban valaki,
vajon ki vala, ki,
régiesebben szólva,

vagy spanyolul, ki volna
quién es quién es,
ki volna, Éva ez,
arc és hang nélkül szól ma,

álomszóval beszél,
mint ablakot a szél
álmat zörgeti,

„vigyázz magadra”, fél
ébredni, ki remél,
s álma is őt veri.

Nem válaszol

Simon Lajos
Györe Imre
Rím kellene
Rím a rímre

Nemzedékem
odaát van
Készül nekem

is a lábam

Csak egy ugrás
milyen móka
Meseféle
rege róka

Érdeklődöm
kérdem Krisztust
a szép Szüzet
mit tudsz mit tudsz

Aztán alszom
E vers ennyi
Nem válaszol
senki senki

A macskák meg én

Kabó Negri
Vének Én is
De még élünk
Csakazértis

Helyzetrajz

Ajtómon plakát Chávez
Szigorúan néz rám
Egy új inget keresek
Lépkedek a létrán

Egy vezető kellene
Ki csatázni rávesz
Meg is ette a fene
Nincs minálunk Chávez

Visszatekintő

Horthy szobor Horthy
Ámul Béni Frédi
Szálasi is kéne
Esetleg Imrédy

Hátuk mögött Hitler

és a derék talján
Francóval táncolna
ő állna a balján

Remek hecc remek hecc
Hangszert ide húrost
Mi készül mi készül
Ne túlozz ne túlozz

Évának 11

Neked most mit írjak
Cserbenhagy az álom
Merre jársz merre jársz
Odaát világon

Megvagyok még vagyok
Válaszod kivárom
Eszem iszom járok
De vagyok silány rom

Segít Peti Ági
őket sokat látom
Rózát Szofit Barnust
írom ákom bákom

Horányban is voltam
térdig vízben lábom
a helyett o rím kell
simormód csinálom

Tizenegyedik vers
jó vagy rossz mit bánom
Ennyi telik tőlem
irkálok irkálom

Töprengő

A jó ízek ízlenek
Fájnak mind a Nincsenek

Ma se gyűjtesz kincseket
Lakásodban sincs helyed

Hazád rom nem kincstelep
Főzöl és a rizst eszed

Elég baj hogy nincs eszed
Mégse leszel hitszegett

Foteled lesz sírhelyed
Ki halott nem ír neked

Éva honnét integet?
Ezen töprengsz rím helyett

Az öreg Arany mondja

Elmenőben e világról
nem ég kedvem, csak pislákol.
Pedig tudom, nem lesz másik,
de ami volt, nem hiányzik...

Mert mióta nincs itt Sándor,
aki költő, csak rikácsol.
Őnélküle hova vágyik,
ki vénen botlik az ágyig?

Sándor, Sándor, te hiányzol,
fáj, ha szólok e hiányról.
Nem maradok itt sokáig.
Hol a másik, hol a másik?

Évának 12

Álmomba nem te jöttél
Egy vénasszony morózus
Álldogálok mint koldus
Nincs többé nyár Örök tél

A Föld ügyetlen bolygó
Irgykedem a Napra
Felrepülni a Marsba
Nincs előttem sorompó

Legyél másféle álom
Huszonöt éves arccal
Éj helyett mindig hajnal
Táncolni égi bálon

Vagyok nem vagyok Kétlem
A napok lassan telnek

Nincs vége a teleknek
Kaján Hold gyúl az égen

Otthon így ez az otthon?
Toll könyv egyformán hallgat
Nézem koszos az ablak
Éva Éva ezt morgom

A Szobrok költője felel

*Az egyik ül, a másik áll;
ez harcra hí, az békét prédikál.*
Szegény Arany, ez itt egy másik János,
ki halálig Petőfiért kiáltoz.

Évának 13

Gina, Léda, és ő?
Késő, késő, késő!
Vajdátlan, Adytlan,
írjam vagy ne írjam

tovább ezt a verset?
Nem vers, ódon zengzet.
Régimódi játék,
látok-e vagy láték?

Utána, utána!
Széttépni, kukába!
Tizenharmadik vers,
és további is lesz?

Macskajövendő

Kabó Negri vénnek
Miákolnak mégis
Én se vagyok ifjú
Miákoljak én is?

Igen! – miákolják
Megértik miákom
Macskák élnek holnap
ezen a világon

Felis sapiensek
nyivákolnak itten
Lenyávog az égből
a Nagy Macskaisten

Fia Suzéj de ő
nem jön le a földre
Felhők között ugrál
Miák mindörökre

* * *

Macska kaki saját kaki
különböznek nemigen
Amit eszünk az lapul ott
macska ember seggiben

Az bújik ki semmi kétség
bár másféle mit eszünk
van eszük a macskáknak is
Minekünk is van eszünk?

Hogy kié több milliárd év
múlva ez is kiderül
Kik lakják majd e golyóbist
mikor jéggé hidegül

* * *

Macskáimmal beszélnek
de ők csak miákolnak
Kin segít e kevélység?
Nem tudjuk mi vár holnap

Apa, botod hol van?

Merre kopog botja?
Őrá se emlékszem.
Mennyit kirándultunk!
Régen vagy nemrégén?

Papó lett belőlem,
most bot nélkül járok.
Habár próbatétel
a járda, az árok.

Tőle kérdezem ma.
Apa, botod hol van?
Felnézek az égre,

őt látom a Holdban.

„Gyere, fiú!” – biztat.
Arca kerek. „Útra!”
Nincs éjszaka, hajnalt
sugárzik az utca.

Öregszik az este

Sötétben, sötétben
üldögélek este.
Ilyenkor fölém
nő az árnyék teste.

Utálatos árnyék,
mondom neki: „Hess, te!”
Aludj, mire vársz még?
Öregszik az este.

Vigyorog az ördög

Jahve így szól: „Dörgök”
Vigyorog az ördög,
a Pokolba ritkán
csap be égi villám.
Jahve így szól „Dörgök”
Vigyorog az ördög

Ünneprontó négysoros

Házfalon két zászlóhely van
de egyet teszünk ki
Spájjban ül a vörös zászló
ahol a kisüsti

Vekkerébresztő

Hajnali négy. Ébredek. Hallgatok.
Az égről eltűntek a csillagok.

Kérdés 4

Ötvenegy év eltűnt
Ötvenegy év semmi
Hamlettel kérdezem
Lenni vagy nem lenni?

Papó – ének

Haj, ajaj-jaj, hajahaj,
Papó lettem, ez a baj?

Kinő a fű, vége lesz.
A vénkor nem érdekes.

Versbe illő ez az ügy?
Nem él sokáig a rügy.

Csiga a házába bú.
Mit ér az efféle bú?

Papó lettem, ez a baj,
haj, ajaj-jaj, hajahaj!

Évának 14

Nem látlak nem látlak
koporsóban fekszel
szeptember vége is
májusvégi reggel

Májusvégi reggel
térdepelni – borsó
Nem látlak nem látlak
átkozott koporsó

Kérdés 5

Vannak sálak, cipők, kabátok.
Ki vesz föl minket? – kérdezik.
Mit válaszoljak én nekik,
ki már csak fényképeket látok?

* * *

Kilencvenkilenc üzenet
érkezik hétfőn, kedden.
Én mindegyiket kidobom,
nem válaszolsz helyettem.

Milyen a fészbuk odaát?
Oxigént szippant orrod.
Nincs-arc és nincs-hang kérdezi:
„Melyik pizsamát hordod?”

Summárum

Mennyi ránc, mennyi ránc,
hetvenkilenc, sok, sok.
Kakálok, pisilek,
azonkívül morgok.

Mit viszek, mit viszek?
Summárum, summárum.
Nem sokat, nem sokat.
Néhány vers az árum.

Kérdezek, kérdezek

Maholnap, amikor
keres a két gyerek,
kedd lesz, szombat talán,
többé nem ébredek?

Akárcsak a mai,
röpködnek szép legyek.
Meddig, hogyan, miért?
„Megvagyok.” Még legyek?

Majd bot kopog. „Szegény!”
Gyakorta tévedek.
A Holdon volna jobb!
Idelent tévelyeg?

Nézek magam elé,
időnként réveteg.
Miért, meddig, hogyan?
Kérdezek, kérdezek.

Évával álomban

Odaátról idejött,
van arca és hangja is,
boldog vagyok, látom őt!
Orromat megjelöli.

„Anyáddal együtt lakom,
sír, mert hiányzol neki.”
Itt volt a két kisgyerek.
„Ne jöjjenek ide most.

Én hamarost elmegyek.”
„Mikor megyek én oda?”
„Férfi oda nem jöhet.”
És eltűnt. Hova, hova?

* * *

Itt vagy! Álomba vissza!
Fülem hallja és issza
szavaid. Látlak, érzem.
Veled eszem ebédem.

Nézek egy kedves pincért,
kettőnknek terít ismét.
Ébredni minek? Nem kell.
Nélküled éj a reggel.

* * *

Itt egy ruha, itt egy szvetter.
Mindkettő a tiéd. Vedd fel!

* * *

„Gyere. táncoljunk odaát!”
Rossz táncos vagyok, nem megyek.
De indulok, mozdul a láb,
hogyan vele, Évával legyek.

Üzenet

Lorca Lorca Lorca Lorca
Hazudnak a kiskirályok
Készül nekik bitó horca
Y flores crecen virágok

Gyerekers, hajdani mondatokkal

„Joli, Joli, hol a csoki?”
„Mit állapít meg a doki?”
Holtom előtt leszek gyerek?
Vasárnap van, a Hold kerek.

* * *

Este van, a lámpa ég.
„Még egy kicsit játszanék.”

Mezei András

Sötétedik, barátaim
Az utcán bottal jár a rím
Hó ül városunk házain
Romolnak régi váraim

Romolnak régi váraim
Hó ül városunk házain
Az utcán bottal jár a rím
Sötétedik, barátaim

Álmatlanság

A Sanval semmit se ér
Macskát felfal az egér
Mindenütt csak viszketek
Irgalom Segítsetek
Homo sapiens jogom
Jahve én tiltakozom

Önarckép

Kint hideg van
Bent is fázom
Enmagamnak
Én hiányzom

* * *

Ki az, ki itt ücsörög?
A telefon nem csörög.
Még nincs tél, nem havazik.
Számoljunk el hatvanig.

Ki otthon ül, nem ázik.
Háromezer hatszázig.
Hány óra még estelig?
Az idő lassan telik.

No de egyszer vége lesz.
Vége nem túl érdekes.
Fáradt lehull a dió.
Föld alatt aludni jó.

Egyedül 2

Mióta egyedül vagyok
magammal hangosan beszélek
Mert lassan múlik az idő
és a nappalok szintúgy éjek

Szintúgy éjek a nappalok
mert vánszorog az idő mintha
kajánul megállna a perc
és himbálna egy öreg hinta

Hajnali négy a Nap se süt
nyújtózkodni ébredni félek
Mióta egyedül vagyok
magammal hangosan beszélek

* * *

Halottak hívnak éjszaka
utca házszám emelet
Pontosan értem szavukat
de az arcuk elveszett

Sándor Kálmánt olvasva

Nyolc évtizede amit írt
azt éljük át megint mi most
Ki kellene törölni tán
zászlónk színéből a pirost?

Szégyenkezik a lobogó
zöldül és elfehéredik
Milyen éjszaka vár miránk
az ember mire ébred itt?

Férfirímei, B. Gy. elnézését kérve

Házaselet – bitófa.
Nejem neve Itóka.
Odaég a pityóka.
Kéne némi itóka.

Délutáni rímei

Este korán fekszem.
Ébresztem a vekkert.

Vagy telefonáljak?
Kit hívjak fel? Dekkert?

Noteszben jel: meghalt.
Beszélgetni kéne,

mielőtt becsönget
öreg Halál néne.

Ki él énvelem?

Nem csak én a gép is
beszélget még veled
fészbuk fiókodat
kéne frissítened

Frissítened kéne
fészbuk fiókodat
Mit felelsz mit felelsz?
A gép meglátogat

Fészbukolsz odaát?
Versben ezt kérdezem
Hűséges társ a gép
De ki él énvelem?

2018

Hallga
balga
balra
balra

Majdani születésnapomra

Hetvenkilenc éves lettem
Eljárt az idő felettem
Bort ittam és babot ettem
Többnyire azt amit vettem

Méricskélem miket tettem
Kit utáltam kit szerettem
Ki cselekszik majd helyettem?
Hetvenkilenc éves lettem

Mindenszentek napja

Temetőbe nem megyek.
Majd ha visznek engem.
Hogy mikor lesz, nem tudom.
Egy másrmilyen kedden.

Kettőezer tizenhat
november egy van ma.
Naptárt nézek, hát igen,
Mindenszentek napja.

Temetőbe nem megyek.
Majd ha visznek engem.
Hogy mikor lesz, nem tudom.
Egy másrmilyen kedden.

Ötven év múlva

Mint a Mont Blanc csúcsán a jég
Vulkán a szív s végül kiég
Üres az ágy Ő nincs velem
Arcodat többé nem lelem

Villamoson

Egy fiatal lány átadja helyét.
„Köszönöm, csak egy megállót megyek.”
Vigyáz az ember, amikor lelép.
Ettől nem dőlnek össze a hegyek.

Évának 15

Noteszben szám, nézem újra.
Mobilozzak odatúlra?

Csacska macskarímek

Nem könnyű macskákkal élni
nehéz macskául beszélni
olykor lehet tőlük félni
gyakran kell szőrük kefélni

Hatsorosok

Sötétedik kint bent
Elfelejték mindent
Ördögöt vagy Istent
Szidjam Szobám sírkert
Élek híján hitnek
Hogyan Meddig Mindegy

* * *

Ostoba vigaszok
van rájuk igaz ok
tudom kit siratok
A rímszó simorog
mit írok mit fogok
Medve úr mit morog

Rejtvény

Butát is írtak a nagyok:
„*Abroncsszekér*” sok ákom-bákom...
Ki volt ő? Inkább hallgatók.

Újra írt régi vers

Csak trappolok a rengetegen át
hol rengeteg a csapda
édesapám az öreg elefánt
erejét nekem adta

Még nem tudom az élet hova ránt
végül is igen randa
van-e féreg testemben ami bánt
kosárban rothadt alma

Vásárolni szoktam egyébiránt
szanszkrit szót írok: Karma
Mi lesz ha egyszer vén szívet kiránt
Halálmadárnak karma?

Naplórímei

Kiszellőztetek macskát etetek
Amit főzök magamnak azt eszem
A Föld kering velem és veletek
Remélhetőleg megőrzöm eszem

Kérdő és felkiáltójel

Eben guba.
Mi van, Kuba?
Felelj, Huba!

Yolanda hol?
Huba se szól.
Itt a Sehol!

Felelj, Huba!
Mi van, Kuba?
Eben guba.

Vasárnapi ebéd

Nusi lelkét kiteszi
bejön az ebéddel
„Nincs baja!” – mondja apám.
Csámcsogva ebédel.

Ünnepi kérdés

Katolikus, zsidó, lutheránus,
melyik Isten, ki pálcával rád húz?
Melyik Isten, ki keményen rád húz,
katolikus, zsidó, lutheránus?

Nyolcsoros

Meg is ette a fene!
Beszélgetni kellene,
nem csak ülni szótlanul,
várni, mikor alkonyul.
Aki vén, megáll, biceg.
Telefonáljon – kinek?
Beszélgetni kellene.
Meg is ette a fene!

Még-strófák

Ízlik még a virsli,
ízlik még a krémes.
Apám, fiad vénül.
Lesz nyolcvannyolc éves?

Halálra ki készül?
Sok vizet kell inni.
Ízlik még a krémes,
ízlik még a virsli.

Arcodat nem látom,
pusztul az agy, rémes.
Ízlik még a virsli,
ízlik még a krémes.

Hosszú a nap

Hol az álom?
Nap közben az
estét várom.

Hol a hajdan?
Csak az álom
segít rajtam.

Várom, várom.
Hosszú a nap.
Hol az álom?

Délutáni álom

Mókuska, macska, egér
egymás mellett üldögél.
Évát látom, rám nevet:
„Nézd a halálom helyett!”

Esti beszélgetés

*Beérem a belfölddel –
ha el nem tart: elföldel.*
Csanádi Imre Zámoly
Zámolyban sose voltam
„El kéne oda menned”
mondja ma nekem holtan

Vers két felkiáltójellel

Vesszen a kormány!
Elefántormány
kéne lecsapni.
Takarodj, Orbán!

Fénykép

fénykép
élő arcot

kiöl végkép

Tücsökdal

Halálig hegedülök.
Meghallja-e az ország?
Mielőtt eltaposnák,
vígán ciripel a tücsök.

Téli vers

Reggeli
ebéd
vacsora

Felszáll
az éjszaka pora

Tél lesz
hajléktalant
kivégez

Jön még
tavasz
vagy
behavaz
mindent
a tél?

Kint fú
a szél
a szél

Csalók

Lehallgatják a telefont.
Fölkeresnek lakásodon.
Ne írd le rímed, ki se mondd!
Jobb lesz, ha számat befogom?

Beretválkozás előtt

Serte serken
államon,
vállalom.

Bélvers

Működnek a beleim,
szólnak, szólnak, szólnak:
„Tejet iszol, hólyag?”
Púra pú, de hülye rím!

Ilyet írok, feleim,
szolgája a szónak.
Pú, pú, csak két szótag.
Ezt írták a beleim.

* * *

Púzik, púzik,
egymagamban,
mint egy tűzik.

* * *

Nem titok,
kucsmában kakilok.

Temetői rigmus

Mit kajálsz, koponya,
ízlik a kocsonya,
ejnye-

Mondd el a Sátánnak,
sírban is zabálsz csak,
-bejnye

Évának 16

Ki fekszik a sírban?
„Téged féltlek” – mondja.
Mikor alszom, itt van.

* * *

Mint szigetén
Robinson,
itthon
úgy élek én.

Mi vagyok én?

Mi vagyok Én? Senki Pál
Cselekedni, tenni kár.
Summarum est Ennyi már.

Dőre kérdés

Mindhova sietek,
pedig az út kanyarog.
Akkor is majd így teszek,
mikor fűbe harapok?

Simor Ármin átkai

Ezt én írom, Ármin,
hitvány isten vagy te,
ki elvetted Évát,
pokolfajzat, Jahve.

Eridj Belzebubhoz,
várnak ott jó üstök,
most odakívánlak,
míg a kádban fürdök.

Ki elvetted Évát,
átkozlak ezerszer,
átok, átok, átok,
ezerszer, még egyszer.

Pokolfajzat, Jahve,
vihog szutykos ördög,
ezt én írom, Ármin,
zsidó átkot dörgök.

Szurkálják heréid,
nyírjanak kopaszra,
záruljon körébed

alvilági kamra.

Jézus se segítsen,
Mária is bőghet.
Ezt kívánja Ármin,
nem mond átkot többet.

Ki az ellenzék mostanában?

Parlament?
Balra ment?
Nem!
Belfast-ba?
Vagy
Balfaszba?

Kucsmámhoz

Kucsma, apa hordott.
Látod, papó lettem.
Kié leszel, kucsma,
hiszen túlélsz engem?

Nevetés

Glatter Jakab Grósz Ilona
illene tudni nevetek
Strausz Ernő Buchwald Margit
ki a gyerekek nevetek

Kérdés 6

Macskát fog az egér,
furcsa ez a világ.
Mennyi számár beszél,
hány ember mond „i-á”t?

* * *

„Bunda!” – kiált a lelátó.
Alszom, mint a bunda.

Ki tudja, holnap reggelig,
ki talál kapunkba?

Ötsoros

Mikor halt meg Katy,
ki nem is volt Katy,
és mexikói se.
Kérdezném, de kitől,
nem tudja senki se.

Kakasvers

Egy, kettő, három,
a tyúk az én párom.
Kakaskodják, ki hiú,
rikoltok: Kukurikú!

Katalin

jön, dühöng,
haragja nem lohad.
„Mi ez a málnaszörp?
Hová lett a konyak?

Azt hiszed, odaát
lélöttyöket iszom,
netán változtatok
a szokásaimon?

Hogy verset írsz, na jó,
arra is sor kerül,
hozass négy konyakot,
megiszom egyedül.”

Aztán feláll. „Megyek,
négy konyak volt csupán,
nehogy ötöt fizess.”
Ez volt a délután.

Toalettrím, idézettel

Púzek
amott ül egy tűzök

Szegregáció

Ez a kormány hova tart,
minden szava álszent.
Isten, áldd meg a magyart,
a cigányt ne áldd meg.

2016. november 25.

Kuba él, élni fog,
Nap tűz partjaira.
Elhunyt Fidel Castro.
Ne vigadj, Florida.

B. L. versére írt strófák

*Előbb az egészet kibírom
Aztán a verset is megírom
Eszem iszom úgy tűnik hízom
Két macskám van és nincsen hízóm*

Teszek a disznósajtra mézet
Nem nézem kié milyen nézet
Buszt várok kezemben nincs bérlet
Időnként magamban beszélek

Hány év még mikor nekem lőnek
Versre nem jut pénz nincs előleg
De bármi essék meg nem törnek
Akkor se ha holtig gyötörnek

Háromsoros

Nehezen jár, mit akar?
Meddig tart a viadal?
A hangom még fiatal.

Tiltakozó rímek

Ég, föld
széttört?

Még hogy
vén trotty?

Üss szét
tüstént!

Búcsú 2016-ban

Én, az öreg elefánt,
holnap hóban trappolok,
holtomig írni fogok,
Napot várok éjen át.

Napot várok éjen át,
holtomig írni fogok,
holnap hóban trappolok,
én, az öreg elefánt.

Még hányszor

Még hányszor még hányszor
tér sz álomban vissza
„Főzz nekem ebédet”
szívem agyam issza
szavadat Még hányszor
tér sz álomban vissza?

Decemberi struflik

Mi lenne, ha meztelenül
mennék ki az utcára,
megmártózni, megmártózni
valami hóbuckába’?

Ezt gondolom, míg pizsamám
keresgélem. Meggárgyult
ez a fickó, lehet-e vers,
ami ennél még bárgyúbb?

Mennyi

félelem
játszik énvelem
Meg kell védenem
talán életem?

J. A. imitáció

Akárhogyan van, a költő csak költ, míg
a költészetbe végül beledöglik.

Hajnali töprengés

Agyvérzés vagy szívinfarktus,
Jahve szólít vagy a Krampusz?

2016. december 6.

Halld Szofi, csacsinszka,
e nap neve Csinszka.

Fodrász után

Hajamat nem őrzöm.
Viszket a fejbőröm.

Évának 17

Szemed most hova lát?
Verset írsz odaát?
Hova legyek, hova?
Nem felel Jehova.

Évának 18

Már vénülő szememmel
Őrizem a szemedet
De mióta nem vagy itt
a szemed is elveszett

Már a szemed sincs velem
Mit óvjon a szem, a vén?
Meddig, meddig, meddig ó!
Meddig, meddig élek én?

Te odaát, ronda szó!
Ég, pokol? Én ideleinn.
A szemed is elveszett.
Csak fényképed van velem.

Penitencia

Mikor megbotlom itthon
„Az Isten bassza meg!”-et
sokszor mondom, és titkon
mondom, ha utcán megyek.

Fönt az égben nincs sírbolt,
tudom, mégis megbocsát,
Jahvének, aki ring ott,
megrántom vén farkocsát.

Könyörgő

S. A. vén-e?
Halál néne,
élni kéne!

Karácsony előtt

Mennyi karácsonyi fény!
Mi ül a faágon?
Valami tudomiséén.
Nekem nincs barátom.

Netán van? Tudomiséén.
Messze van, vagy vén már.

Ki tudja, hol sétál?
Mennyi karácsonyi fény!

Nekem nincs barátom?
Mi ül a faágon?

Hatsoros

Vasárnap nem vásárnap
Az üzletek bézárnak
Lehúzzák a redőnyök
az uccákon szél ődög
Bolondok hegedülnek
Ki tudja leszen ünnep?

Adalék J. A. versére emlékezve

Nemzett Strausz Ernő
Megszült Buchwald Margit
Aztán Simor lettem
Az Ördög nem alszik

Az Ördög nem alszik
Ám az ember felnő
Megszült Buchwald Margit
Nemzett Strausz Ernő

Nevem Simor András
Több adatom nincsen
Az Ördög nem alszik
De alszik az Isten

Hitvallóm

Nincs pöröm a Szocializmussal
Egy pöröm van vele hogy hová lett
hallgatóznék de erről most kuss van
Az életem java viszont ráment

Mint jámbor pap mondjak rája áment
Mit írjak a Szocializmusról?
Nem poéta aki lustán kussol
Hát pörölök míg élek hová lett?

Szabálytalan képlet furcsa strófák
Abbahagyom most ez a Valóság

Kölcsönvers

Amit nem lehet megunni
csak alunni csak alunni
Ágyba ágyba uzsgyi uzsgyi
Félálomban egyet rúgni

Mellettem nem horkol senki
Nehéz fölébredni enni
Mit mondjak még ennyi ennyi
Jobb feledni jobb feledni

Árnyékom

utánam kullog
kitartóan, mint egy bulldog.
Cipőm holnap hóban surrog,
vihar vet nyakamra hurkot.

Rendhagyó karácsonyi vers

Kibámul egy rab a rácson.
Szent Karácsony, szent Karácsony!

Rímmorgó

Hol a konyak? Vízet
ki iszik, ráfizet.
Tél jön, hideg, rideg.
Minek a vers, minek?

2016. december 18.

Augusztá, Töhötöm,
vasárnapi örömöm.
Mit mondjak még? Köszönöm,

Auguszt, Töhötöm.

Róza rajzairól

Róza rajzol: gyönyörű!
Mint abc-ben az ű,
előtte mennyi betű,
versfonál ez, rím a tú!

... a víz az úr!

Miniszterelnök
nálunk a Sátán

Egy nemzetet visz
sírba a hátán

Szolgaördögök
táncolnak kéjjel

Micsoda éjjel
micsoda éjjel!

Csoda kellene
hamar hamarost

Várok vad Dunát
Tiszát és Marost

Meddig tobzódnak
mirajtunk gazul

Áradj áradat
mert *a víz az úr!*

Honi helyzet

Hí a Himnusz,
indulsz, indulsz.
Optimizmus?
Nincs busz, nincs busz.

Keserű négysoros

Vásárlók, főzők,
konyhai gőzők.
Rím kell, hát őzők,
többé nem nőzők.

K. O. naplóját olvasva

Őt olvasom megint
Nyugodt szava megint
Kézzel írott sorok
S a Föld mégis forog

Kétsorosak

Megtérnek a juhok együtt az akolba.
Akinek párja nincs, menjen a pokolba!

* * *

Három zárat zárok.
Vendéget nem várok.

Rímek a hét napjaira

Hétfő kedd
Hol lönek?

És szerda
Légy néma!

Csütörtök
Üvöltök!

Péntekre
ébredsz-e?

Itt szombat
Mit mondjak?

Vasárnap
vásárnap.

Karácsonyi ajándék

Ilyet nem kap bárki
Harminchét éve történt
Megszületett Ági

Kínálgató

Diós bejgli,
mákos bejgli,
gesztenyés
ki kér, senki?

Évának 19

Semmi-tested ölelem
örülök itt vagy velem

Évának 20

Éva Éva
mondom mondom
mi a gondom
rontom-bontom

rontom-bontom
mi a gondom
Éva Éva
mondom mondom

Monori Karácsony

Se fény
se bor
Monor
komor

2016. december 27.

Hull a levél
sárga levél
Ez már a tél
ez már a tél

Telem telem
Ki van velem?
Derem de nem
nem szeretem

Évának 21

Agyamba beleégett
a rettenet, a véged.
Azt látom, mást se látok.
Átok, még egyszer átok.
A rettenet, a véged
agyamba beleégett.

Fiam Ferenc

vele szólok
legyen boldog
Karácsonytok

Dióvers

A fákat szél rázza
habár süt a Nap
Ajtó ablak zárva
földön egy kalap

Van még bejgli virsli
igyak vagy egyek
Verset fogok írni
Inkább mást tegyek?

Abba kéne hagyni
Fú a szél nagyon
Kint meg lehet fagyni
jégen vagy havon

„Megvagyok” ha kérdik
felelek bizony
Noha inkább félig
a magány iszony

De azért még írok
hiszen írni jó
Új rímeket sírok
nem is rím dió

MŰFORDÍTÁSOK

JUAN RAMÓN JIMÉNEZ

Zöld mező fölé eső hull...

Zöld mező fölé eső hull...
Béke ez! A víz kiárad
és füve a novembernek
sápadt gyémántot szikráztat.

Lenyugszik a Nap; a viskó
kertjéből zöldellő fákat
látni, mennyi, mennyi illat,
lesz-e szebb nap, netán másnap?

Esik; és a fehér nyárfák
feketéllnek; mily vidám had
a fenyőké; szürkesség van,
a világra ül a bánat.

És a fájó szürkületben
kóbor fények, mályvák, fáradt
rózsák, sárgult, selymes kelyhek,
kristályai száz virágnak.

Ó, eső, a zöld mezőre
hulló! Béke ez! megáznak

az ősz lila ibolyái,
nincsen ennél szebb varázslat.

Értelem és elem

Íze ég,
szelet küld a Nap, az ég!

Heve ég,
követ gyűjt a Nap, az ég!

Színe ég,
színt kiolt a Nap, az ég!

Színe ég,
kigyújtja a Nap, az ég!

Vére ég,
rákiált a Nap, az ég!

Téli ének

Dal szól. Dal szól.
Hol dalol a madár, miközben alszol?

Esett. Kopár az ág, harang szól.
Dalolnak a madarak, dal szól.
Honnan dalolnak, a harangból,
ők kondítják, miközben alszol?

Nincs ketrecem, hol madaram szól.
Madárarus se jó, de dal szól.
Messzi a völgy. Szél se barangol.

Nem tudom hol, honnan szól
a sok madár, dallal szól,
dal szól, és megint dal szól.

FEDERICO GARCÍA LORCA

Kagyló

Natalita Jiméneznek

Ma nekem egy kagylót hoztak.

Kagylóban zeng fel
végtelen tenger.
Hullámok ezre
játszik szívemmel,
árny-, ezüsthallak
fénye a reggel.

Ma nekem egy kagylót hoztak.

Táj

, *Ritának, Conchának.*
Pepének és Carmencicának

A délután megtévedt,
és hirtelen fagyos lett.

Ablak rejt gyereknépet,
szem ámul, milyen jó ez,
sárga fa madár, nézzed,
fa elszáll, holnap hó lesz.

Álmos délután réved,
milyen jó, milyen jó csend.
S piros almapír ébred,
tetőkön táncot Hold lejt.

Sír-rí a gyík

Mademoiselle Teresita Guillénnek
hét hangot játszva a zongorán

Gyíkvőlegény sír-rí, sír-rí.
Gyíkmenyasszony sír-rí, sír-rí.

Köpenykéjét mind a kettő
elveszíti, elveszíti.

Jegygyűrűjük, jaj, hová lett,
őrizték volna a sírig.

Ólomgyűrű, ólomgyűrű,

akik látták, mind irigylik!

Roppant ég száll, nincs lakója,
gömbjét madarak repítik.

A Nap kövér kapitánya
atlaszmellénykében hízik.

Nézzétek, milyen vénescskék!
Még egymást is öregítik!

Aj, csak sírnak, egyre sírnak,
aj, aj, egyre sírnak, mindig!

RAFAEL ALBERTI

Kikiáltó

Árulok sokszínű felhőt,
a kövér meleget áraszt,
itt a kikiáltó, megjött!

Árulok szép helyfelhőt,
hajnalodó piros rózsát,
aranyló alkonyt, kerengőt!

Sárga hajnalcsillag villog,
égi barackfa ágáról
szedtem le, nézd, hogyan csillog!

Szedek a télnek havából,
neked mondok égi titkot!

Öltözékem, öltözékem

Öltözékem, öltözékem,
nem öltöztetlek soha,
tengert se látok soha!
Város, te sohase látod
tengerjárta öltözékem.
Fel se próbálhatom többé,
szekrény őrzi, rút hiba.
Anyám a szekrénybe zárta,
tengert ne lásson fia.

Fölébredt egy csodareggel

Fölébredt egy csodareggel.
Én fű vagyok,
eső kelt fel.
Fűnek hívnak. És a földből
nő ki hajam, milyen göndör.
Fűnek hívnak. Fel is ugrom,
zaj leszek fán, teli bugyrom.
Madár leszek, ha kiáltok.
Ha felszállok...
(Füvön remeg égi harmat,
mit az éjben csak én látok.)

RUBÉN DARÍO

Reménykedő ének

Hollók roppant rajától kékje piszkos az égnek.
Évezredes szél jelzi. Földünkön pestis lépked.
Messzi Keleten egymást gyilkolják már a népek.

Megszületett netán a fertelmes Antikrisztus?
Jóslatból, jelből tudjuk, mi világunkra indult.
Ideje alászállnod szegényeidhez, Krisztus.

A föld megszülni készül a legiszonyúbb szörnyet.
Mit tehetsz, álmodó, ki a világ sorsán töprengsz,
és kit a föld szívének gyötrelmei gyötörnek?

Eszmék gonosz hóhérei települtek nyakunkra,
és aláhull az ember egy rémes, sötét kútba,
háború riadóját, gyűlölet dalát fújva.

Oh, urunk, Jézuskrisztus! Mért késlekedsz egedben?
Fénylő kezedet nyújtsd ki a fenevadak ellen,
ragyogtasd szent zászlóid a Napnál fényesebben!

Bukj föl a mélyből, és az élet esszenciáját
hintsd lelkekre, félnek, eszelősek és árvák,
és a homályba veszvén a hajnalt nem is várták.

Jöjj, Uram tenmagadnak dicsőségére hozzánk,

jöjj ég- és földrengéssel, miként a jósok mondják,
békével, szeretettel váltsd meg e világ poklát.

És fehér lovad eljő, látá egykor a látnok,
veled jő. Fölriasztja harsonád a világot.
Szívem parazsa légyen füstölőd, ha kívánod.

Húsvéti szonett

Vala Mária halvány, és József, az ács, fáradt:
és a gyermek szemében, fénye szép volt és tiszta,
csodát láttak, a csillag jelét tükrözte vissza,
és a bárány szemében mártíromságot láttak.

Pásztorok énekeltek, és arkangyalok szálltak
utánuk, kocsijuknak nyomát a földre írva,
Aldebaran se fénylett, és oly sötét volt, mintha
hajnalcsillag se kelne, hogy elűzze az árnyat.

Ezt a látomást látom, ezer szép részletével
és jóslatával bomlik és foszlik szerteszéjjel;
mennyei szép reményben bízó, bús földi vándor,

a Szűztől, a Gyermeektől, Szent Józseftől elűzve,
Egyiptom felé tartva, szegény számaron ülve,
és égi csillag nélkül, és Betlehemtől távol.

Phocasnak, a kis parasztnak

Phocas, kis paraszt, gyermekem, alig csak
néhány kevéske hónapja élsz, mennyi
fájdalom van szemedben, és ki sejtí
halántékon körül mennyi jaj pirkad...

Ne jöjj hát világára eme kínna,
gyászra és bajra kár volna sietni,
aludj angyalok és szentek közt semmi
sincs, mi az Élet gyötrelmére hívhat...

Álmodj, gyermekem, és majd növekedve
bocsásd meg, hogy neked életet adtam,
bár volna kék, és friss, mint rózsakelyhe,

hiszen hős lelkem őrzöd halhatatlan,
a te győzelmed várja szívem egyre,
megtört énem benned él új alakban.

NICOLÁS GUILLÉN

Hatodik szon

Joruba vagyok, én sírok, a joruba,
a lukumi.
És mint joruba, akarom, Kuba,
hogy te légy ura, Kuba, a jajnak, mely joruba,
te légy ura e víg jajnak, mely joruba
búmat mondja ki.

Joruba vagyok,
dalba így fogok,
és így zokogok,
és ha nem vagyok joruba,
vagyok kongo, mandinga, karabali,
itt a szonom, barátaim, így kezdek neki:

Találd ki végét,
mi a reménység:
enyém, tied már,
tied enyém lett,
egy folyó sodra
vérem és véred.

A szeiba-szeiba koronájával,
az apa-apa fürge fiával,
járja a teknőc a páncéljával.
Szóljon a szon, nemsokára
mindenki a szonra járja,
mell mell,
pohár pohárral,
rum rummal indul ma táncba!
Joruba vagyok, vagyok lukumi,
mandinga, kongo, karabali.
Szonomra aki kíváncsi, fülét nyissa ki:

Egy úton jövünk: messziről régen,
ifjan és vénen,
fehér és néger, félvér mindenki,
ősét ki sejtí, ez úr, az senki,
félvér mindenki,
Szent Berenito, ez úr, az senki,
félvér mindenki,
fehér és néger, messziről régen,
félvér mindenki,

jön Szűz Mária, őset ki sejt,
félvér mindenki,
félvér mindenki, Szűz Máriával
Szent Berenito, félvér mindenki,
félvér mindenki, Szent Berenito,
Szent Berenito Szűz Máriával,
Szűz Máriával Szent Berenito,
félvér mindenki!
Joruba vagyok, vagyok lukumi,
mandinga, kongo, karabali.
Szonom végét aki várja, fülét nyissa ki:

Hé, mulatt, bújj be,
cipődet rúgd le,
a fehér úgyse megy már sehová:
ki erre rákezd, sohasem áll meg,
nézzed, ne állj meg,
figyeld, ne állj meg,
igyál, ne állj meg,
így élj, ne állj meg,
mindenkié e szon, meg sose áll!

Vízszemű gyík, hosszú, zöld gyík

Tengerén az Antilláknak
(neve nálunk Karib-tenger),
hol körötte lágy a tajték
és hullámot vihar ver fel,
Nap hajszolja és heves szél
löki vissza nem is egyszer,
úszik Kuba a térképen,
élő, meleg könnyeket nyel:
vízszemű gyík, hosszú, zöld gyík,
oldalán kő-pikkelyekkel.

Szép cukornád hegyes szára,
magasabb, mint tegnap reggel,
de jaj, büszke koronája
szabadon nyújtózni nem mer:
kifelé kegyes királynő,
itt rabnő, kit ostor kelt fel,
minden bánatnál fájóbban
úszik Kuba, s könnyeket nyel:
vízszemű gyík, hosszú, zöld gyík,
oldalán kő-pikkelyekkel.

A morajló vizek partján,
tengeri őr, nyitott szemmel
figyeld: készül már a lándzsa

és robajlik már a tenger,
várd ki, míg megnő a hullám
és tüzet okád a reggel,
és a gyík, a fürge, körmét
térképből mereszti egyszer:
vízszemű gyík, hosszú, zöld gyík,
oldalán kő-pikkelyekkel.

Mentem én egy messzi úton

Mentem én egy messzi úton,
hogy a Halál jött felém.
– Barátom – a Halál így szólt,
ám mit se feleltem én,
ránéztem csak a Halálra,
ám mit se feleltem én.

Liliomszál volt kezemben,
hogy a Halál jött felém.
Kért a Halál, adjam néki,
ám mit se feleltem én,
ám mit se feleltem én,
ránéztem csak a Halálra,
ám mit se feleltem én.

Haj, Halál,
szemem ha még rád talál,
elbeszélgetni megállok,
régi barátod:
kebleden fehér virágom,
régi barátod –
kezeden utolsó csókom,
régi barátod,
én megállok, rád mosolygok,
régi barátod.

FAYAD JAMÍS

A tejút lehull

A tejút lehull ma éjjel a lila égből a fákra
Járókelők macskák sárga lámpák kenyér bor
minden titokba zárul fehér ködben az utcák vége levész

Ahogy a hallgatag pók szövi lassan a hálót
ahogy a vitorlások gyűrűztetik az estét
percnyi megállás nélkül érik a vágy szívemben
szitáló portlehulló levelet fölemel már
Jég födi hamarosan a koromfedte földet
ablakomon át nézem jön az óriás fehérség
Talán egy galamb szárnya az ablakot megsebzí

A tél a legszebb táj lesz
mikor ismeretlen hajad sötétje
takarja párnám fehér szakadékát

Az optimista filozófiája

Az optimista asztalhoz ült, körülnézett
és vett magának egy keveset a kevésből, mit ott talált.
Azt mondták neki, többé-kevésbé semmi sincs (valójában
kevéskesok volt),
de ő befalta részét minden megjegyzés nélkül.
kinyitotta az újságot. kávéra gyújtott, és vacsoráját
békés szívvel fejezte be. Azt gondolta, jogom van
jókedvűen enni
ebből a kevéskesokból, mit keresek, míg el nem jön a
bőség.
Mindazonáltal tovább fecsegték mindenről, ami nincs,
nincs, nincs, nincs. Nincsen se ez, se az.
De az optimista csöndesen fölkel
és azokra az évekre gondolt ismét, amikor csak
könnyeket nyelt. Senki se volt, hogy azt mondja neki: nincs
leves, vagy nincs bifsztek,
vagy vessen egy darabka szikkadt kenyeret éhe ebének,
de beszédek kígyója sosem bújt elő fogai közül.
Most elégedett a szerény vacsorával. A férfi
kiment az utcára és nekiindult fütyörészve.
Villanyfények juttatták eszébe a jövőndőt.

Beszélgetés Budapesten

Azzal kezdte Ön, hogy kicsiny életéről beszélt. Azt mondta
nekem,
hogy fojtogatja a légkör, a politika. Majd bevallotta
álmai netovábbját is: más országokba elutazni,
szép, sóvárgott, külföldi holmikat beszerezni. Ez
első látogatásom elején történt az Ön városában, és még
mielőtt
utcáit, történelmét fürkészni kezdtem volna. Ön ott, azon

nyomban
a Moszkva téren kibontotta előttem zsíros pakliját.
Valamivel később – már minden szégyenérzet nélkül –
„egzisztenciális nyugtalanságairól” kezdett beszélni nekem.
Emlékszem, hogy mellettünk gyönyörű lányok jártak,
sörhab bajuszú gyönyörű öregek.
A délután hideg volt, őszi délután Budapesten.

Ön beszélt nekem – elvontan – az emberiség útirányáról,
azt mondta,
hogy végül is egyedül csak az számít.
Előttünk a sokaság villamosra szállt, autóbuszra,
konkrét útirány felé igyekezve. De Ön tovább beszélt
egyre kicsinyebb, egyre torzabb, egyre halottabb ügyekről.

Elmondtam, kissé nyersen, mindent, amit csak gondolok.
Azt mondtam, jobban szeretem az újságok prózai nyelvét,
amelyen Apollinaire beszélt.
Jobban szeretem a hidakat, amelyek eltúlozzák realitását
(irrealitását) a Dunának.
Jobban szeretem az életet minden ellentmondásával,
macskákkal s csillagokkal.

És Ön csak beszélt, beszélt saját problémáiról.
És én istenáldjont mondtam, miközben azt gondoltam
magamban:
„Ez az ember még tönkreteszi nekem magyar éjszakáim
titkát,
időm szépségét Budapesten.”

ISBN 978-615-5337-09-1
ISSN 0866-4420

Felelős kiadó: Simor András

Felelős szerkesztő: Striker Judit

Badó Stúdió & Print Bt. – 2017
Felelős vezető: Badóné Szabó Zsuzsanna

Terjeszti a Könyvtárellátó Közhasznú Társaság
